

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 29T/228/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313011085
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2313011085.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v trestnej veci proti obžalovanému R. U. a spol. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a prísediacich Alexandrom Szökem a RNDr. Karolom Bachratým, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.09.2014, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

- 1/ R. U., Q.. XX.XX.XXXX T. Q. M., W. U. Š.-T.,
F. XXXX/XX, W. Č. U. Š.-T., N. XX
- 2/ R. X., Q.. X.X.XXXX T. Š., W. U. Š., T. Š. XXX/X
- 3/ X. T., Q.. XX.X.XXXX T. Š., U. Y. F. R. T.
T., W. Č. U. D. Y., W.. T. X
- 4/ E. D., Q.. XX.X.XXXX T. Š., U. Y. F. R. T. T.,
W. Č. U. T. XX
- 5/ Š. J., Q.. XX.XX.XXXX T. Š., W. U. T. XXX, W. Č. T. Č.. XXX

uznávajú sa za vinných, že

1/ obžalovaní J.. H. Y. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014), R. X. G. E. D. po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného D. S. uskutočnili svoj zámer tým spôsobom, že E. D. dňa 31.03.2013 v čase približne o 09.00 hod. vylákal poškodeného na jeho motorovom vozidle zn. Opel Vectra P.:Y.-XXXBC ku garážam nachádzajúcim sa v Š. R. D. ulici, kde podhodil poškodenému do auta fingovanú drogu, J.. H. Y. ako policajt po zastavení vozidla, toto skontroloval, podhodenu tzv. drogu našiel a v rámci dohodnutého scenára navrhol poškodenému D. S. možnosť vyriešenia udalosti dohodou, E. D. pod zámienkou, že prípad pomôže vyriešiť, privolať R. X., ktorý po príchode na miesto a rozhovore s J.. H. Y. navrhol poškodenému, že trestná zodpovednosť voči nemu nebude uplatnená, keď zaplatí sumu 1.000,- Eur, pričom poškodený D. S. v obave pred možnými následkami vyplatil R. X. ešte v ten istý deň sumu 500,- Eur a dňa 02.04.2013 vyplatil E. D. ďalších 500,- Eur,

2/ obžalovaná J. Š., (ktorá už bola právoplatne odsúdená v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014) a obžalovaný E. D. po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle získať od poškodeného D. S. ďalšie peniaze, realizovali svoj zámer tým spôsobom, že J. Š. v presne nezistený deň koncom apríla 2013 v mieste bydliska poškodeného vo Vlčanoch telefonicky tohto skontaktovala, predstavila sa mu ako pracovníčka K. Y. T. E. a pod hrozbou súdneho konania za drogu nájdenú v jeho aute, požadovala od neho vloženie čiastky 600,- Eur na číslo účtu XXXXXXXX/XXXX v pobočke OTP Banky Slovensko v Trnave, čo poškodený dňa 30.04.2013 zo strachu urobil a dňa 06.05.2013 J. Š. opätovne telefonicky kontaktovala poškodeného D. S. v mieste jeho bydliska vo Vlčanoch a pod tou istou zámienkou požadovala od neho poukázanie ďalšej sumy vo výške 750,- Eur, ktorú poškodený dňa 06.05.2013 opäť vložil na uvedený účet v pobočke OTP Banky Slovensko v Šali;

dňa 10.05.2013 J. Š. opätovne telefonicky kontaktovala poškodeného D.T. S. v mieste jeho bydliska vo Vlčanoch a požadovala od neho zaplataenie ďalšej sumy peňazí vo výške 1.000,- Eur za účelom definitívneho uzavretia jeho prípadu a keď poškodený D. S. odmietol túto požadovanú sumu zaplatiť, spolu s E. D. ho telefonátmi a SMS-správami na jeho telefónne číslo nútili, aby požadovanú sumu vyplatil s tým, že sa mu vyhrážali vyhlásením celoštátneho pátrania po jeho osobe a väzením, pričom k vyplateniu požadovanej čiastky došlo dňa 22.05.2013 v čase približne o 19.15 hod. v Šali na parkovisku pred obchodným domom Kaufland, kde bol E. D. pri preberaní uvedenej sumy zadržaný políciou,

3/ obžalovaní R. U. , J. E. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014), R. X., E. D., X. T. G. G. T. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014) po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného J. X., realizovali tento svoj zámer tým spôsobom, že E. D. dňa 03.04.2013 v čase približne od 13.00 hod. do 13.30 hod. pod zámienkou vyskúšania motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, ev. č. Y.-XXXCE, vylákal poškodeného ku garážam nachádzajúcim sa v Š. R. D. ulici, kde podhodil v aute fingovanú drogu R. U. ako policajt s vedomím J. E., policajta, uvedené motorové vozidlo zastavil, skontroloval a našiel v ňom podhodenu drogu, pričom v rámci dohodnutého scenára poškodenému nasadil putá a vyhrážal sa mu vykonaním domovej prehliadky a stratou zamestnania, E. D. sa podujal, že prípad pomôže vyriešiť a privolať na miesto R. X., X. T. G. G. T., po rozhovore R. X. Y. R. U., R. U. dal dolu poškodenému J. X. z rúk putá a požadoval od neho za nekonanie sumu 3.000,- Eur, pričom poškodený J. X. v obave pred možnými následkami ešte v ten istý deň odovzdal R. X. sumu 3.000,- Eur ; dňa 04.04.2013 poškodeného J. X. telefonicky kontaktoval neznámy muž a pod hrozbou fyzickej ujmy požadoval od neho finančnú náhradu vo výške 800,- Eur za údajný tovar, ktorý poškodenému v predchádzajúci deň zadržali v aute policajti, pričom v ten istý deň poškodený odovzdal uvedenú sumu G. T., o niekoľko dní R. X., E. D. G. X. T. požadovali od poškodeného J. X. peniaze v sume 1.300,- Eur za to, že u policajtov vybaví, že nebude postihnutý za nájdenie drogy vo vozidle, ktorú sumu poškodený J. X. následne vyplatil R. X. G. X. T. ; dňa 15.05.2013 R. X. a X. T. s vedomím R. U. prišli za poškodeným J. X. do miesta jeho bydliska vo Vlčanoch a pod hrozbou fyzického násillia požadovali od neho vyplatenie ďalších peňazí v sume 4.500,- Eur za vybavenie prípadu s drogou nájdenou vo vozidle, čo však poškodený odmietol urobiť, pričom k vyplateniu týchto peňazí ho R. X. G. X.Á. T. s vedomím R. U. nútili aj prostredníctvom následných výhražných telefonátov,

4/ obžalovaní R. U., J. E. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014), R. X., E. D., X. T. G. G. T. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014) po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného T. D., zrealizovali tento svoj zámer tým spôsobom, že E. D. dňa 04.04.2013 v čase približne od 20.00 hod. do 21.00 hod. pod zámienkou vrátenia náhrady za poskytnutú pôžičku, vylákal tohto na motorovom vozidle zn. Felicia EČ:Y.-XXXAE ku garážam nachádzajúcim sa v Š. R. D. ulici, predtým podhodil v aute fingovanú drogu, R. U. G. J. E., ako policajti, po zastavení poškodeného s vozidlom, toto skontrolovali a po nájdení tzv. drogy vo vozidle nasadili poškodenému putá s tým, že budú proti nemu postupovať ako proti páchatelovi drogovej trestnej činnosti ; E. D. v rámci dohodnutého scenára následne privolať na miesto R. X. spolu s X. T. G. G. T., po rozhovore R. X. s policajtami R. U. G. J. E., R. X. navrhol poškodenému T. D., že policajti za nekonanie požadujú sumu 3.000,- Eur, pričom poškodený T. D. zo strachu pred možnými následkami s týmto návrhom súhlasil a ešte v ten istý deň si požičal uvedenú sumu peňazí od Z. S. G. N. T., ktorí ho ubezpečili, že požadované peniaze odovzdajú priamo ich žiadateľom, čo aj následne urobili,

5/ obžalovaní R. U., R. X., E. D., Š. J. G. X. T. po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného S. T., realizovali tento svoj zámer tým spôsobom, že E. D. G. Š. J. dňa 12.4.2013 v čase približne od 17,30 hod. do 18,00 hod. vylákali tohto na motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, EČ: Y.-XXX O., ku garážam nachádzajúcim sa v Š. R. D. ulici, pričom predtým podhodili vo vozidle fingovanú drogu; R. U. ako policajt po zastavení a skontrolovaní tohto vozidla našiel v ňom podhodenu tzv. drogu a upozornil poškodeného, že bude proti nemu postupovať ako proti páchatelovi drogovej trestnej činnosti, E. D. v rámci dohodnutého scenára následne privolať na miesto R. X. spolu s X. T., po rozhovore R. X. Y. R. U., R. X. navrhol poškodenému S. T., že policajti za vybavenie prípadu t. j. za to, že nebudú konať, požadujú peniaze v sume 3.000,- Eur, avšak poškodený S. T. následne požiadal o pomoc bývalého príslušníka PZ, po zásahu ktorého mu R. U. vrátil doklady od auta a nechal ho odísť, t e d a

obžalovaný R. U. v bodoch 3/, 4/, 5/

- ako verejný činiteľ v úmysle spôsobiť inému škodu a sebe a inému zadovážiť neoprávnený prospech, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu
- spoločným konaním iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a týmto činom spôsobil väčšiu škodu,
- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu (body 3/, 4/)
- spoločným konaním sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu (bod 5/)

obžalovaný R. X. v bodoch 1/, 3/, 4/, 5/

- spoločným konaním iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a týmto činom spôsobil väčšiu škodu
- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu (body 1/,3/,4/)
- spoločným konaním sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo (bod 5/)

obžalovaný X. T. v bodoch 3/,4/,5/

- spoločným konaním iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a týmto činom spôsobil väčšiu škodu
- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu (body 3/,4/)
- spoločným konaním sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo (bod 5/)

obžalovaný E. D. v bodoch 1/,2/,3/,4/,5/

- spoločným konaním iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a týmto činom spôsobil väčšiu škodu
- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu (body 1/,2/ 3/,4/)
- spoločným konaním sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo (bod 5/)

obžalovaný Š.W. J. v bode 5/

- spoločným konaním iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal
- spoločným konaním sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatiť tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo

č í m s p á c h a l i

obžalovaný R. U. v bodech 3/,4/,5/

- prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona
- zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona
- prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 odsek 1 odsek 2 Trestného zákona sčasti dokonaný (body 3/,4/), sčasti vo forme pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona (bod 5/)

obžalovaný R. X. v bodech 1/,3/,4/,5/

- zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona
- prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sčasti dokonaný (body 1/,3/,4/), sčasti vo forme pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona (bod 5/)

obžalovaný X. T. v bodech 3/,4/,5/

- zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona
- prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sčasti dokonaný (body 3/,4/), sčasti vo forme pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona (bod 5/)

obžalovaný E. D. v bodech 1/,2/,3/,4/,5/

- zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona
- prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sčasti dokonaný (body 1/,2/, 3/,4/), sčasti vo forme pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona (bod 5/)

obžalovaný Š. J. v bode 5/

- zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1 Trestného zákona
- pokus prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 14 odsek 1, § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný R. U.

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ a e/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a osobne sa ospravedlniť poškodenému J. X., Q.. XX.X.XXXX, U. T. XXXX, T. D., Q.. XX.X.XXXX, U. Š., H. XXX/XX G. S. T., Q.. XX.XX.XXXX, U. D. XXX.

obžalovaný R. X.

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ a e/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a osobne sa ospravedlniť poškodenému D. S., Q.. X.X.XXXX, U. T. XXX, J. X., Q.. XX.X.XXXX, U. T. XXXX, T. D., Q.. XX.X.XXXX, U. Š., H. XXX/XX G. S. T., Q.. XX.XX.XXXX, U. D. XXX.

obžalovaný X. T.

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 odsek 2, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ a e/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a osobne sa ospravedlniť poškodenému J. X., Q.. XX.X.XXXX, U. T. XXXX, T. D., Q.. XX.X.XXXX, U. Š., H. XXX/XX G. S. T., Q.. XX.XX.XXXX, U. D. XXX.

obžalovaný E. D.

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ a e/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a osobne sa ospravedlniť poškodenému D. S., Q.. X.X.XXXX, U. T. XXX, J. X., Q.. XX.X.XXXX, U. T. XXXX, T. D., Q.. XX.X.XXXX, U. Š., H. XXX/XX G. S. T., Q.. XX.XX.XXXX, U. D. XXX.

obžalovaný Š. J.

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 odsek 2, odsek 3, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona, k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp.zn. 1T/113/2014 zo dňa 24.7.2014, právoplatný dňom 2.8.2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenému S. T., Q.. XX.XX.XXXX, U. D. XXX.

Obžalovaný Z.. A. Y., Q.. X.XX.XXXX T. Q., U. Q., T. D. XXX, W. Č. U. S. XXX

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku súd oslobodzuje obžalovaného A. Y. spod obžaloby Krajskej prokuratúry Trnava č. Kv 52/13 zo dňa 18.11.2013 pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189

odsek 1 Trestného zákona, pokus prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe ako je to uvedené v obžalobe, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodených D. S., Q.. X.X.XXXX, U. T. XXX, J. X., Q.. XX.X.XXXX, U. T.Č. XXXX G. T. D., Q.. XX.X.XXXX, U. Š., H. XXX/XX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal dňa 18.11.2013 obžalobu na obvinených J.. H. Y., R. U., J. E., Z.. A. Y., R. X., X. T., G. T., E. D., J. Š.Ú. G. Š. J., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1 Trestného zákona, prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona a iné, na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Uznesením zo dňa 29.1.2014 súd vylúčil trestnú vec obžalovaných J.. H. Y., J. E., G. T., J. Š. na samostatné konanie.

V trestnej veci obžalovaných R. U., Z.. A. Y., R. X., X. T.J., E. D. G. Š. J., súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaných, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a so zvukovými a zvukovo-obrazovými záznamami a SMS správami.

Obžalovaní E. D., R. X., X. T. G. Š. J. na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaných vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody v súvislosti s osobami obžalovaných.

Obžalovaný R. U. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda že nepopiera spáchanie skutkov v bode 3, 4 a 5 uvedených v obžalobe. Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody v súvislosti s osobou obžalovaného U..

Obžalovaný A. Y. poprel spáchanie skutku. Na hlavnom pojednávaní vypovedal v podstatných bodoch zhodne ako v prípravnom konaní. Potvrdil, že dňa 12.4.2013 vykonával od 7.30 do 19.30 hliadkovú aj pochôdzkovú službu s kolegom U.. Nemal vedomosť o tom, čo U. plánoval, v ten deň na obede v reštaurácii S. T. Š. T. sa aktívne nezúčastňoval stretnutia, ktoré mal U., nevie o čom sa rozprávali, U. o nich len povedal, že to boli jeho kamaráti, že zháňa súčiastky do auta. V pojednávacej miestnosti obžalovaný opoznal R. X. ako jednu z osôb v reštaurácii. U. sa neskôr stretol s jednou osobou z reštaurácie, potom na niekoho čakal, SMS-koval, obžalovanému povedal, že má informátora ohľadom trestnej činnosti, že má ísť o nejaký alkohol za volantom, alebo o feťáka, čo robí s drogami. K zastavovaniu auta na T. asi 300 m od železničného priecestia vypovedal, že najskôr nastúpil do služobného vozidla a počúval rádio, že vozidlo Škodu Octavia zastavil U., pričom predtým, keď sa blížilo, U. povedal, že to je to vozidlo. Obžalovaný vystúpil tiež zo služobného auta. Podľa neho vozidlo nemalo zapnuté svetlá, vodič nevyhodil smerovku. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že on videl len že vodič nemá pásy, svetlá a smerovku mohol vidieť len U., lebo obžalovaný to z miesta spolujazdca nemohol vidieť. Vo vozidle sa ešte nachádzali 3 ľudia, jeden vpredu, dvaja vzadu. V pojednávacej miestnosti obžalovaný opoznal D.J. G. J. ako osoby z auta. Obžalovaný pýtal od vodiča doklady, ale zozadu jeden róm vystúpil, začal telefonovať, išiel dozadu preč od vozidla a preto obžalovaný podal doklady U. a rozbehol sa za rómom, volal na neho aby dotelefonoval a šiel naspäť, priviedol ho k služobnému vozidlu, zisťoval jeho totožnosť, pýtal sa ho prečo uteká. Obžalovaný išiel za U., ako to vyzerá, U. povedal že dal vodičovi fúkať, ale nenafúkal. U. mal riešiť vodiča, mal otvorený kufor, pýtal od neho lekárníčku, dohadovali sa. Po tom, čo obžalovaný priviedol utekajúcu osobu k služobnému autu, dostavilo sa na miesto strieborné vozidlo, osoby v ňom povedali, že prišli za tou osobou, ktorú obžalovaný doviedol k autu. V aute mali byť dvaja, jeden z nich mal byť X.. Obžalovaný sa mal potom presunúť k služobnému autu. U. na otázku obžalovaného ako to vyriešil, povedal, že pán si ide po peniaze. Presunuli sa ku garážam asi 200 m odtiaľ, kde mal pán niekomu opravovať elektriku a odtiaľ odišli na čerpaciu stanicu natankovať. Po návrate ku garážam sa na miesto dostavil W. Y., bývalý policajt, ktorý sa pýtal, čo sa

stalo, že vodič je jeho kamarát S. T. a prečo má zaplatiť 3.000 alebo 5.000 EUR. Obžalovaný mal odpovedať, že vodič dostal len pokutu 60 EUR, mal si ísť pre peniaze. Následne išli k T. a pýtal sa ho pred W.. Y. či on pýtal nejaké peniaze, T. povedal, že nepýtal, že pýtal peniaze nejaký róm. Obžalovaný sa W.. Y. pýtal, prečo od neho pýtali toľko peňazí, on povedal že v uvedenom aute mali byť údajne nejaké drogy. Následne išiel do auta za U., kde sa ho pýtal, či niečo našiel v aute, čo by sa podobalo na drogy. On povedal, že našiel niečo malé, bola to soľ, ktorú neskôr zahodil von niekde do vody, keď bol obžalovaný na pumpe na WC. Obžalovaný tiež tvrdil, že chcel volať 158, výjazdovú skupinu, keď už tam bol aj W.. Y., ale T. reagoval vystrašene a W..Y. povedal, aby nikoho nevolal, že je to určite nedorozumenie. Potom s W.. Y. telefonicky cez riaditeľa z T.-Q. R. zisťovali čo je D. zač, malo ísť o nejakého podvodníka. Obžalovaný sa s W.. Y. radil, čo má robiť v danej situácii, ten mal povedať, že ten róm chcel využiť situáciu, oklamal ich, aby T. riešili pohovorom, že v podstate o nič nejde. Následne z miesta odišli, lebo U. vyriešil vodiča pohovorom za priestupok-svetlá a smerovku. Po príchode na oddelenie mal povedať U., že sa mu to nezдалo, nakoľko bol v minulosti prepustený a nechcel byť trestaný, preto že to oznámi riaditeľovi OOPZ J., išiel do D. M. X., keďže bol zavolaný na oslavu, povedal mu čo sa stalo, že nechce mať problémy, X. už niečo sľietal, že mu niekto volal, ale že je to blbosť, že obžalovaný nie je niečoho takého schopný. Potom odišiel domov, telefonoval aj priateľke X. R., čo sa stalo. Na druhý deň v mobilnom telefóne našiel SMS od U. v znení, že to bolo nedorozumenie, že sa nemám báť, že je to vybavené. Obžalovaný ju vymazal, bol rozhodnutý že pôjde za riaditeľom. X. to oznámil 17.4. ráno, že nechce slúžiť s U., že on je taký akčný typ, stále by riešil nejaké alkoholy, drogy, že sa stretáva s čudnými záujmovými osobami, vybavuje si svoje veci, nato mu mal X. odpovedať že dobre, že on vie aký je U.. Riaditeľ povedal, že uvedené veci on riešiť nebude, nech to rieši okresný riaditeľ s R.. Keďže obžalovaný vedel, že to riaditeľ riešiť nebude, volal 17. alebo 18.4. W.. Y., neskôr na stretnutí pri colných skladoch v Šali mu povedal že má podozrenie že uvedenú vec U. zorganizoval a chcel to na neho hodiť, že to celé nesedí, nech to ide s tým pánom oznámiť na kriminálku do Šale, alebo na inšpekciu. W.. Y. povedal že to asi nie je pravda, že to vymysleli cigani čo s ním boli, že jeho kamaráta (S.. T.) asi rómovia chceli oklamať, obžalovaný sa potom dozvedel, že bol za U. na kriminálke, aj za okresným a jeho zástupcom. Ďalej to obžalovaný neriešil. Pochybnosti mal už vtedy keď tam bol W. Y. ale najmä potom keď mu U. poslal SMS v zmysle: „úradný záznam je vybavený, opi sa, ja už pijem, tú sumu, čo pýtal D. to je vybavené,“ nevie prečo sa U.S. tak vyjadroval v SMS, vyplývalo, že to pýta D. pre seba, nerozumel tomu. Dovtedy nemal pochybnosti, že by sa U. dopúšťal nejakých protiprávných vecí, vedel, že chcel mať dobré výsledky, aj bol najlepšie hodnotený, ale obžalovaný s ním od 7.2.2013 mal asi len tretiu službu.

Obžalovaný potvrdil, že používal telefónne číslo XXXXXXXX XXX, aj telefónne číslo XXXX...končí asi XXX.

Obžalovaný poprel, že by mu U. pred obedom v reštaurácii hovoril, že pôjde o stretnutie ohľadom „nabonzovania“ osoby prevážajúcej drogy.

Poprel, že na obede pristúpila k ich stolu nejaká osoba, ktorá hovorila o telefonáte a oznámení takejto osoby s drogami.

Poprel že sa bavili s U. o peniazoch, o tom, že by im osoby mali dať nejaké peniaze, že by mu prisľúbil U. peniaze, ani nespomínal, že by sa dali zarobiť. U. len spomenul, že možno bude nejaký alkohol, alebo nejaký feťák, pretože chcel byť najlepší.

Poprel, že by u vodiča robil skúšku na alkohol. Mohol tak urobiť kolega, kým on utekal za tým, ktorý vybehol z auta. Obžalovaný neriešil vodiča aj z dôvodu, že od 7.2.2013 mu nadriadený nedal písomné tlačivá okrem blokových pokút zaplatených na mieste a až 17.4.2013 mu tlačivá boli vydané, pretože sa sťažoval, povedal, že to bude riešiť ďalej. V minulosti v Močenku nedával nikomu fúkať, ani nezadržieval vodičský preukaz pre insolventnosť.

Poprel že vo vozidle by našiel on osobne skladačky. Keď bol s tým rómom pri vozidle, kde zisťoval jeho totožnosť, nakoľko nechcel aby ušiel, U.S. sa vtedy rozprával s vodičom, kontroloval aj povinnú výbavu. Poškodený T. klame ak tvrdí, že on našiel skladačky. Pokiaľ vie, pri podávaní trestného oznámenia poškodený tvrdil, že skladačky našiel U. G. Y. že stál pri služobnom vozidle.

Poprel, že by tvrdil W.. Y. že to bolo nedorozumenie, ale W..Y. mu dal otázku, či pýtal peniaze od T.. Až potom sa od U. dozvedel, že tam má byť cukor alebo soľ. U. vtedy povedal, že to zahodil keď boli na pumpe.

Poprel, že by pýtal od poškodeného 3.000 EUR, ani osobne ani sprostredkovane.

Poprel, že by vedel o komunikácii U. Y. X. G. X..

Na svoju obranu ďalej uviedol, že každý deň je v inštrukcii úloha pátrať po omamných a psychotropných látkach a vie, že ak sa nájde podozrivá látka mal by sa ohlásiť technik a výjazdová skupina, zadokumentovať to, ale keď vyšlo najavo, že sa mala takáto látka nájsť, pýtal sa W.. Y., čo má urobiť,

keď to mala byť soľ, na čo mal ten odpovedať, že nie je treba volať 158. Práve preto potom preverovali, čo je D. zač.

Ďalej sa bránil aj tým, že o tom čo sa stalo, spísal úradný záznam, ktorý odovzdal 17.4.2013 X., avšak tento záznam sa nenachádzal v skrinke obžalovaného, keď sa robila v tejto skrinke prehliadka. Nebol tam už ani záznam, ktorý dal obžalovanému jeho kolega U. - záznam, ktorý U. faxoval na operačné stredisko do Nových Zámkov. Tieto záznamy mal už v skrinke dňa 16.4.2013.

K otázke, prečo ho niektorý z obžalovaných označovali za osobu, ktorá mala vedomosť o trestnom čine uviedol, že ich naviedli na krivé výpovede, už dlhšie sa ho pokúšali dostať z polície, vypovedal v súvislosti s nedoriešenou trestnou činnosťou, kde vystupovali aj operatívci z inšpekčnej služby v Bratislave, U. G. H., myslí si, že tí ich naviedli. Pred jeho výpoveďou v inej trestnej veci za ním prišli, aby si rozmyslel ako bude vypovedať ohľadom kolegu S., on však vypovedal tak ako sa to stalo a práve preto to môže byť pomsta. Ďalej je možné, že D., prípadne X.Č. klamali preto, aby ich vyšetrovateľ pustil na slobodu, chceli od nich aby na obžalovaného povedali, že pýtal peniaze, počul to pri prevoze obvinených autom. Vraj mal policajtov zaujímať len Y., Y. sa vraj čudoval, prečo tam je obžalovaný, keď s tým nemá nič spoločné. O J.i sa dozvedel, že bude proti nemu vypovedať, a to kvôli minulosti, keď mu dal na dopravnom pokutu za priestupok.

Obžalovaný uviedol, že nemal mať aký motív na trestnú činnosť, dňa 7.1.2013 bol znova pribratý do zboru a bola mu aj spätne vyplatená mzda, čiže dostal na účet asi 3.000,- Eur, takže nemal by dôvod sa o niečo takéto pokúšať.

K obsahu tel. hovoru a SMS z čísla patriacemu U.: „počúvaj my sme to rozmyšľali že či on z T. pôjde, nie? ...my sme s kolegom rozmyšľali to, že...? ...je to kokotina R. henen sa moze stazovat kolega od toho odstupuje to povieme ze to zahadzujeme a ze nech sa to neopakuje ked chces tak povedz staremu ze nech daco da na kavu ze kazdy da a ie...tak sme sa dohodli s A. že nič, viš...“ uviedol, že nepočul jeho rozhovory, ani nevedel, čo písal. Trvá na tom, že sa s ním o tom nebavil.

K obsahu SMS z čísla patriacej U., adresovanej obžalovanému: „A. všetko je ok nikto nic nebude robit operacneho som vybavil mal som to roztrhat tak som to urobil myslim zaznam a dome mu hovoril sumu tan mal cigan ale vsetko je ok vyriesene nic sa nestalo kludne sa opi. Aj ja pijem.“ uviedol, že ohľadom toho operačného vie, že operačný volal na mobil obžalovanému alebo U., že potrebuje rozpis služieb, obžalovaný ho nevedel nadiktovať, U. povedal, že má napísať úradný záznam prečo nevedel nadiktovať služby. K sume uviedol, že nevie prečo to U. písal, k tomu že sa nič nestalo, písal asi preto, že povedal U., že pôjde za riaditeľom.

Pri konfrontácii s poškodeným S. T. zotrval obžalovaný na tom, že síce pýtal doklady od vodiča, ale išiel za osobou, ktorá od auta odchádzala, po vrátení sa k autu videl, že kolega dal vodičovi fúkať, spýtal sa kolegu či nafúkal, že nie a že mu udelil pokutu za pásy alebo smerovku. Nekontroloval auto, nie je pravda že ochutnal balíček a že povedal že sú to drogy.

Pri konfrontácii s obžalovaným U. zotrval obžalovaný na tom, že skladačky nemohol nájsť, utekal za D., potom ho zobral k služobnému vozidlu. Pri garážach celý čas sedel v aute, len na chvíľu vystúpil, ale pršalo, preto nastúpil do auta a nevie čo sa vonku dialo, boli k nemu chrbtom. Obžalovaný zotrval na tom, že nezbadal skladačky, nekontroloval ich, nikdy to nekoštoval, neochutnával. Až keď sa vrátili na miesto druhýkrát a bol tam aj W..Y., vtedy sa U. spýtal, či tam niečo našiel, načo mal U. odpovedať, že áno, že to bola soľ.

Zotrval na tom, že nekázal U. že má volať X. aby o tom nerozprávali, naopak, chcel oznámiť na toho cigáňa čo sa stalo. Zotrval aj na tom, že ku garážam sa vracali z dôvodu, Ž. U. povedal že majú ísť po pokutu 60EUR.

Pri konfrontácii s obžalovaným D. zotrval obžalovaný na tom, že počul, ako počas eskorty D. vrel, že ho pustia domov, ak bude vypovedať proti obžalovanému, a že aj počul ako vypovedal pred súdom.

Pri konfrontácii s obžalovaným J. zotrval obžalovaný na tom, že kontrolu vozidla nevykonával, doklady podal U., ktorý aj kontroloval auto, aj dával fúkať vodičovi. Poprel že kontroloval auto, našiel obálky, že ich chutnal, že by hovoril T. že ak nezaplátí, zoberú ho. Keď sa na mieste objavilo ďalšie vozidlo a ďalší dvaja, dokonca sa vrátil do služobného vozidla, lebo U. tvrdil, že to vybaví.

Pri konfrontácii so svedkom W. Y. zotrval obžalovaný na tom, že práve svedok Y. hovoril, že je to nedorozumenie a že svedok mal povedať, aby neriešil obžalovaný vec zavolaním výjazdu. Obžalovaný poprel, že by uvádzal svedkovi, aby o tom nikomu nehovorili.

V súvislosti s dokazovaním v rozsahu nepriznaného spáchania skutku obžalovaným A. Y. boli obžalovaní R. U., R. X., X. T., E. D. G. Š.W. J. vypočutý na hlavnom pojednávaní o účasti A. Y. na žalovanej trestnej činnosti.

V súvislosti s dokazovaním v rozsahu nepriznaného spáchania skutku obžalovaným A. Y. bol obžalovaný R. U. vypočutý na hlavnom pojednávaní o účasti A. Y. na žalovanej trestnej činnosti. Na hlavnom pojednávaní potvrdil, že sa cez obednú prestávku kontaktoval s R. X., dostal tip na nejakú osobu, ktorá má prevážať drogy, mohla by byť pod vplyvom alkoholu, mal dostať ešte telefonicky konkrétne podrobnosti, toto reprodukoval kolegovi Y. len vo forme, že má dostať nejaký tip. Y. sa nezapájal do rozhovoru s osobami, s ktorými hovoril U. pri obede, lebo sedel pri inom stole. Čo sa týka samotného zastavenia vozidla, vystúpil z neho D., začal utekať od auta, obžalovaný vtedy dotelefonoval s X., X. Y. mu podal doklady, ktoré vypýtal od vodiča, s T. ako vodičom ďalšiu kontrolu robil U., dával mu fúkať za vozidlom. Keď sa vrátil kolega s osobou D., pýtal sa T., čo tam má, nik sa k tomu nevyjadroval, U. sa spýtal, či sa jedná o drogu, myslí, že to kolega (Y.) mohol počuť ale ďalej sa kolega presúval.

Neskôr uviedol, že nie keď sa vrátil, ale keď Y.K. odbehol za D., pýtal sa U. T., čo to tam má, lebo videl cez otvorené dvere, ktorými vybehol, že vzadu v priestore pre nohy spolujazdcov je niečo rozsypané, T. mu to podal a U. to hneď tam na mieste zahodil. Skontroloval to vizuálne, nechutnal to. Potom hovoril W. Y., že to neboli drogy ale soľ, čo zistil podľa čuchu, soľ vonia jódovo.

Kolega nevedel, že tam príde ďalšie motorové vozidlo, to bolo vlastne predmetom rozhovoru U. Y. R. X.. T. U. oznámil, že nemá zapnuté svetlá ani pásy, čo si všimol aj kolega Y., keďže D. hovoril, že majú ísť niekam robiť elektriku presunuli sa ku garážam, T. vystúpil, Y. tiež, neskôr aj U., ten sa rozprával s T., v podstate za prítomnosti kolegu Y., ktorý to mal možnosť počuť, keďže sedel kúsok vo vozidle vedľa U.. Ďalej k osobe obžalovaného Y. uviedol, že sa presunuli na čerpaciu stanicu, kolega išiel na záchod, U. medzitým natankoval. Potom keď sa vrátili ku garážam bol tam aj W. Y. a mal otázku, či niekto pýtal peniaze od T., U. za prítomnosti oboch Y. povedal, že sa nejednalo o psychotropné látky, kolega sa pýtal T., či to oni, teda obžalovaný s kolegom Y. pýtali od neho peniaze, T. odpovedal, že to pýtal malý cigáň, J. povedal, že sa malo jednať o D.. Následne sa pýtali W. Y. ako postupovať, ten povedal, že ani sám nevie ale že by to mali nechať tak, keď sa drogy nenašli. Kolega Y. chcel volať na 158, uvádzal to pred T. aj pred W. Y.. U. urobil v ten deň záznam k tej službe, ukázal aj dal ho kolegovi Y., on mu ukázal jeho záznam a oba uložil do svojej skrinky v práci. Následne sa U. s kolegom (Y.) kontaktoval už len SMS správou, kde písal, že sa teda nič nestalo, že ani vodič T. to nechce nejak riešiť, potom sa od kolegu dozvedel nejak pred koncom mesiaca, že bol pri skladoch železníc s W. Y., kde sa bavili o tom, že by sa to malo riešiť kriminálkou.

Obžalovaný nepotvrdil že by on, alebo obžalovaný Y. pýtal peniaze od T., dozvedel sa, že pýtali D. G. X. T..

Sms posielal U. Y. z dôvodu, keďže mal v minulosti problémy, za ktoré bol prepustený a bol nervózny lebo W. Y. sa pýtal a mal vedieť o tom, že niekto vraj pýtal peniaze od vodiča, tak chcel kolegu uklidniť a preto aj písal, že sa už môže opiť.

Obžalovaný Y. podľa U. nevedel dopredu čo sa bude diať pri kontrole. Dozvedel sa až po službe, čo sa stalo.

Obžalovaný uviedol, že nikto za ním nebol, čo by ho nútil, aby zmenil výpoveď v prospech kolegu Y.. Operatívci robili nátlak v určitom smere, aby sa svedčilo proti Y., operatívce Jonis a U. povedali, že vedia, že policajti z toho mali 500,- Eur, že boli oklamaní. Že ich zaujíma kolega Y., Ž. G. U., aby sa priznal a aby zmenil veci vo výpovedi, to mu vraveli 23. večer. Síce dovtedy ešte žiadnu výpoveď neurobil, len mu hovorili, aby vo výpovedi, ktorú ešte len mal urobiť, vypovedal proti kolegovi Y. tak, že o tom vedel.

Vzhľadom na rozpory medzi výpoveďou na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní boli prečítané výpovede obžalovaného R. U. z prípravného konania.

Dňa 23.5. uviedol, že uviedol, že čo sa kladie za vinu v uznesení o vznesení obvinenia je pravda, avšak s menšou mierou jeho zavinenia. Kolegu Y. bližšie o veci neinformoval. Y. komunikoval s vodičom, U. vodičovi povedal, nech otvorí batožinový priestor, Y. si všimol pod prednou sedačkou vodiča skladačky z alobalu, následne im hovorili, nech sa presunú ku garáži. So služobným autom išli za nimi, jeden z nich išiel v ich vozidle, aby im neutiekli. Ako zaparkovali, tam zastalo aj auto, vystúpili z neho R. G. X., možno aj G.. Začali na S. T. kričať (X.), že jeho brata namočil do drog. U. spoločne s kolegom zavolali vodiča nabok a hovorili mu, že to bude asi ťah na neho, nech sa porozpráva s nimi, kto mu to tam hodil. T. sa začal hádať s policajtmi, tí si sadli do auta a dohodli sa že mu dajú aspoň pokutu za pás. Bolo to z dôvodu, aby mali vykázanú činnosť, čo tam robili. Potom ich niekto zháňal, asi operačný, volali A.. Ešte sa spýtali R., či bude mať T. peniaze na pokutu, nech prinesie, že mu budú dávať pokutu. Nepovedali to priamo T., lebo ten sa ešte hádal s X. za autom. So Y. už tušili, že nepôjde o drogy. Neskôr keď prišiel poškodený aj s W. Y., U. Y. T. opýtal, že či oni od neho pýtali nejaké peniaze, či to môže na nich povedať, on uviedol že nie. Túto odpoveď mal počuť A.. Y., bývalý kolega a aj brat T. a obďaleč stál J., možno aj on.

S A.. Y. neskôr spolu volali, bavili sa o tom, čo sa tam stalo, že aby sa o tom nehovorilo. To mu povedal A., že nech sa o tom nerozprávajú ani oni-PG. a spol., ani my. S.. T. pokuta za pás uložená nebola. Neskôr však k otázke či on alebo obžalovaný vedeli, o čo pôjde pri zastavení vozidla, uviedol, že R. im hovoril, že dnes má chlapíka, čo má prevážať drogy a že on má peniaze a že sa bude dať spraviť. U. ani kolega sa do toho nezapojili, bolo to len oznámenie od R. s tým, že mu ešte potom zavolá. U. to pochopil tak, že budú od neho pýtať peniaze. Viac sa o tom pri obede nerozprávali. V aute, predtým ako mali zastaviť to vozidlo sa bavili spolu s A.. Y., že potom oni-R. a spol., by im mali dať nejaké peniaze. U. sa nevie vyjadriť k tomu, či A. od samého začiatku vedel o tom, že R. a spol. im majú dať peniaze, nevie ako to on mohol pochopiť, ale tesne pred zastavením vozidla bolo U. z ich rozhovoru zrejmé, že vie o čo ide, že im dajú peniaze. Celý čas sa s A. bavili aj o tom, že im to nejako nesedí, že im chcú takto ponúknuť peniaze, konkrétne A. to hovoril. Ale do poslednej chvíle nevedeli, kto bude v tom aute, či to bude niekto, čo preváža drogy. F.

U. mal sám požiadať R. že keď bude podávať informáciu o prevoze drog, tak to má byť vyslovene osoba, ktorá robí s tými drogami, nebolo spomenuté, či za oficiálne urobenie osoby alebo za neoficiálne. Predpokladali, že to bude za to, že takú osobu pustia. To predpokladal aj A.. Y., lebo za to, že niekoho oficiálne spraví, asi peniaze nedostanú.

Dňa 25.5. uviedol, že vo všetkých troch prípadoch boli zainteresovaní všetci ostatní kolegovia s ktorými mal vtedy hliadkovú službu. V prípade, kedy bol v hliadke s obžalovaným A. Y., U. ešte pred stretnutím Y. hovoril, že pôjde o stretnutie, na ktorom má byť nabonzovaná osoba, že bude prevážať drogy. Keď im to X. hovoril, U. Z. Y. si mysleli, že osoba bude naozaj prevážať drogy, že ju skontrolujú a budú mať výsledky. Skladačky si všimol Y., vytiahli ich a otvorili, zistili, že je tam soľ, preto ich U. vyhodil. Ani U., G. Y. nepýtali od nikoho peniaze. Alobal zničil, keď sa

presúvali ku garáži, nebolo to pred svedkom T., Y. sedel vedľa neho, keď to vyhodil z auta. Keď videl, že pri skutku je opätovne prítomná osoba E. D., ktorá bola rovnako prítomná aj pri predchádzajúcich skutkoch ako tzv. vylákavač, U. napadlo, že niečo nesedí, povedal to aj Y., ktorý uviedol, že to zistia.

Dňa 26.8. uvádzal, že sa zhodli so Y., že zistia čo sa deje, obžalovanému U. R. do telefónu hovoril, že tam bude D., ktorý sa má pokúsiť o útek a bude sa snažiť telefonovať, tak U. už vedel, že ich do toho namočili. To sa aj začalo diať, kolega Y. zakričal na D. nech prestane volať, šiel k vozidlu, všetkých vyzval, aby vystúpili, vodičovi uviedol ako dôvod zastavenia prekročenie rýchlosti, potom ho vyzval, aby otvoril kufor a ukázal povinnú výbavu. U. prišiel k vozidlu, lebo mu Y. povedal, aby skontroloval osoby, teda D. G. J., ktorého videl U. prvýkrát, potom Y. zazrel skladačky, osoby mu dali občianske teda J., D. nemal, Y. požiadal T., nech vyberie skladačky, U. nestihol povedať kolegovi jeho tušenie, že je to podvod, na to ich Y. vzal do ruky a jednu ochutnal. U. medzitým skontroloval popolník. U. vtedy napadlo, že drogy sú falošné, lebo takto ho aj s E. R. už oklamal. U. kontrolu vykonával v rukaviciach, nakoľko mal pred tým zlé skúsenosti s HIV pozitívnymi ľuďmi. Y. mu podal tie skladačky, presunuli sa spolu k služobnému vozidlu. Tam U. Y. uviedol, po tom, ako si pozrel obsah skladačiek, že to drogy nie sú, že je to na nich narafičené a že cigán D. tam nemá garáž. J. sa spýtal U., čo to vymysleli, povedal že to D., ten sa vyhovoriť na R., že on nechce nič, U. mu povedal, aby ukázal tú garáž, počas toho sa vrátil Y.. Následne sa presunuli ku garážam, Y. im vynadal. Nechceli riešiť T., určite nie za drogy, ktoré drogami ani neboli. U. T. povedal nech sa nebojí, že všetko dobre dopadne, že cigán ani nevie kde má garáž, že ho chceli oklamať, nech sa s takými ľuďmi nedáva dokopy. U. T. povedal, že to neboli drogy, nech sa nebojí. Potom sadol U.S. do služobného auta a spýtal sa Y., čo bude ďalej. Y. povedal, že dal T., teda mu povedal, že dostane pokutu 60 EUR za pásy, že si ju môže zapísať, alebo si ju dá on, že T. potrebuje ísť pre peniaze.

Dňa 3.9. doplnil, že keď boli na pumpe vo T., U. si všimol SMS od H. X. s textom 3.000? Čo vám jebe, vedľa o vás... U. napadlo, že niekto musel vypýtať peniaze od T.. U. išlo o to, aby T. nedával peniaze im a teda aby neprišiel o peniaze. U. Y. povedal, že má zlé tušenie, aby to šli naspäť doriešiť na miesto. S tým Y. súhlasil, lebo aj on mal podľa U. zlý pocit. Keď sa vrátili ku garážam, asi volal R., alebo písal, že kolega od toho ustupuje, nech dá starý na kávu, že je to kokotina, že by sa mohol T. sťažovať. S tým, nech dá na kávu, nemyslel sumu 3.000 EUR ale ako mu kolega spomínal 60 EUR pokutu, že T. dajú, resp. dá najnižšiu možnú pokutu 20 EUR. Oni do toho skutku so Y. boli dostaní. Celá záležitosť sa ukončila tak, že T. neprišiel o peniaze. Y. A.. uviedol, že sa teda nič nestalo a bolo by to ťažko právne kvalifikovať, povedal U., že má presne zistiť, kto pýtal peniaze a že má zavolať známemu (R.) aby o tom nerozprávali, čo aj U. urobil, a povedal, že bol z toho prúser a že T. pustili a že z toho nič nebolo a že to uhrali do stratena aby mal R. dojem, že s ním spolupracuje. Keď prišli na útvar, A.. Y. hovoril že sa ponáhľa, že pôjde za Jurajom a za T. Y., Q. U. zabezpečí, aby cigáni nič nehovorili, tým si U. myslel že kvôli tomu, že ich budú riešiť, že objasnia trestnú činnosť. Tiež mu A.. Y. hovoril, nech im to hovorí osobne, ale U. nemal inú možnosť, iba telefonovať, lebo R. bol často preč. Je možné, že mu to A.. Y.

hovoril kvôli odpočúvaniu. Ešte keď končil službu, tak písal H. X.: „3000?Čo?“ aby mu to vysvetlil, napísal záznam aj pre operačného, nakoľko chcel aby sa vyjadrili k tomu, prečo neodpovedali vo vysielačke. Keď mu záznam odoslal, volal mu naspäť na útvár, že to môže roztrhať, a že nech sa to neopakuje. Malo by to byť nahraté v REDATE. Y. bol už preč.

Neskôr H. X. povedal U. nechce vedieť ako to bude riešiť, a že aby si dával pozor na A., nevysvetlil prečo. U. zavolała manželka, kde je, tak sa rozlúčili a U. napísal SMS v tom zmysle, že T. by im dal 1.000 EUR že je to škoda, že radšej takto ako mať problém, pričom čakal na jeho reakciu. V najbližších dňoch mu Y. uviedol, že bude získavať údaje, ale U. nevie, či to robil, viac nespomínal, len asi 3 krát volal aby cigáni nič nehovorili. K SMS sa vyjadril tak, že on nič nepýtal, iba pokutu, čo mal už U. overené cez R., že peniaze pýtal D..

K priebehu výpovedí v prípravnom konaní uviedol, že kolegovia ktorí ho zadržali, vedeli, že mal nočnú, napriek tomu operatívca vybavil, aby vypovedal ako posledný. V kancelárii mu povedali, že prokurátorka je naklonená, že keď sa prizná, pôjde domov, že má povedať, že boli dohodnutí, že zobrali 500 EUR, pričom vedia, že ich cigáni oklamali, že chcel prísť na dílera, nie na T.. Tiež mu bolo povedané, že má povedať, že Y. o tom vedel, ale ani on (U.) osobne nevedel, že to bude falošný tip. Potom U. vypovedal, lebo mu bolo sľúbené, že sa dostane za ženou keď povie, že vedel a zobral 500 EUR. A že to vedel aj Y.. To aj U.S. urobil, aj keď nevnímal svoju výpoveď, ani ju nečítal, ani nemal jej kópiu. Pred sudcom potvrdil niečo, čo pred tým nevidel, tiež chcel svoju výpoveď doplniť, bolo mu to sľúbené, lebo sa predtým nevyjadril ku všetkému. Keď ich brali z oddelenia R. hovoril na Y., že je hajzel jeden, nevie čo majú medzi sebou, lebo Y. mu spomínal, že R. by ma brať úplatky z nejakej firmy A., čo však nemá U. overené. Pri prevoze sa D. chválil že bude v kuse klamať, Š. sa tvárila že o ničom nevedela, niekto povedal, že odposluchy sú zákonné až od 12.4. preto si U. myslí, že X. popiera, že s tým U. nič nechcel mať, aj keď mu to viackrát hovoril. Keď ich viezli do Leopoldova, 26.5. o 00.30 hod., bol rád, že spí. Na otázku prečo neuviedol do zápisnice, že je v zlom psychickom stave a že zápisnicu nečítal, že nie je schopný výsluchu, odpovedal, že bol taký unavený, že neuvádzal nič, len rýchlo vypovedal, aby sa dostal domov za rodinou. Bolo mu umožnené prečítať si zápisnicu ale to nedokázal, lebo plakal, nedokázal sa sústrediť. Nevie prečo nepožiadaval o prečítanie zápisnice.

V čase spáchania skutkov používal telefónne číslo XXXXXXXXXXXX.

V ďalších výpovediach v prípravnom konaní si protirečil vo výpovediach, popieral svoju účasť na skutku, najprv tvrdil, že nemal vedomosť o podhodení drog, že mal len záujem o skutočných dílerov a o tipy na nich, že nemal za jeho konanie sľúbenú žiadnu odmenu, pri predložení prepisov hovorov, kde priamo sa vyhráždal, že „bude zle, že jeden aj druhý po trojke, že môže prihodiť tisíčku, teda žiadal peniaze“, uviedol obžalovaný že nevie, či to on hovoril. Keď písal obžalovaný SMS s textom „urobili sme to tak, že oká. No, škoda, čo už“, komunikoval s R. X. tak, ako keby s nimi pôsobil ďalej. Nahnevalo ho že napriek tomu, že R. žiadal o tip na dílera, zatiahol ho opäť do zastavenia nevinného človeka, čo ho presvedčilo o tom, že najprv musí riešiť toho X., aby mu vrátil peniaze. Nie je pravdou, že od T. nepýtali peniaze len preto, že tam prišiel bývalý kolega, už na benzínke sa totiž so Y. A.. bavili o tom, že tomu zabránia, aby neprišiel o peniaze. A.. Y. mal vedomosť, že dostávajú tip. Až do tých telefonátov, keď mu uvádzal R., že D. má začať utekať, nevedeli o ničom a kolega ešte chvíľu potom tiež nevedel, lebo už vykonával kontrolu.

K SMS s obsahom - „počúvaj my sme to rozmýšľali že či on z Vlčian pôjde, nie? ...my sme s kolegom rozmýšľali to, že...? ...je to kokotina R. henen sa moze stazovat kolega od toho odstupuje to povieme ze to zahadzujeme a ze nech sa to neopakuje ked chces tak povedz staremu ze nech daco da na kavu ze kazdy da a ie...tak sme sa dohodli s A. že nič, viš...“

uviedol, že sa bavili ohľadom tipu na dílera, ďalšiu SMS písal U. podľa jeho zdôvodnenia len z dôvodu, aby priviezli toho pána naspäť, nie preto aby dával nejaké peniaze. Y. povedal len toľko, že chcú tí od toho pána vytiahnuť peniaze. To sa dozvedel ale až neskôr počas kontroly. Kontrolu vozidla podľa neho robil Y., komunikoval s ním väčšinu času a aj našiel nejaké skladačky s údajnými drogami. Na otázku, že Y. uviedol, že to bol práve U., kto komunikoval so Y. a našiel skladačky, odpovedal, že k tomu by sa mal vyjadriť Y. prečo ho označuje. U. zotrval na tom, že kontroloval len D. G. J..

K obsahu ďalšej SMS, kde A..Y. písal „A. všetko je ok nikto nic nebude robit operacneho som vybavil mal som to roztrhat tak som to urobil myslim zaznam a dome mu hovoril sumu tan mal cigan ale vsetko je ok vyriesene nic sa nestalo kludne sa opi. Aj ja pijem.“, sa vyjadril že myslel sumu 3.000 EUR čo mu hovoril aj X.Í., v prvej časti vybavoval to čo mu kázal Y. A., že nech o tom nič nehovorí. Všetko ok myslel že T. neprišiel o peniaze. U. nevie, prečo mal A.. Y. záujem aby nič nehovorili, ale povedal to U. asi 3 alebo 4 krát, U. s ním ďalej T. neriešil.

Na otázku prečo pred sudcom pre prípravné konanie, kde už nebol ovplyvňovaný, po oddychu v CPZ, neuviedol, že pri predchádzajúcej - prvej výpovedi pred vyšetrovateľom - bol ovplyvnený príslušníkmi inšpekcie a že bol unavený a preto tú výpoveď nevnímal, obžalovaný uviedol, že nevie či je možnosť

odpočinku svietenie svetla celú noc a hučanie ventilátora po nočnej a v strese. Pred sudcom vraj uviedol, že mu klamali a že určite neboli žiadna organizovaná skupina. Svoju výpoveď nečítal, tak sa k nej ani nevyjadroval.

Pri konfrontácii s obžalovaným Y. obžalovaný U. zotrval na tom že kontrolu na začiatku vykonal A.. Y., neskôr komunikoval U. Y. T. až pri garážach. U. zotrval na tom, že išiel k spolujazdcovej strane, vystúpil aj J., ktorého kontroloval, za vozidlom bol A.. Y. Y. T., ktorý mal všetko vyložiť. Zotrval ďalej na tom, že skladačky vtedy zbadal A.. Y. aj ich skontroloval. Y. mal aj povedať, že to bolo slané, U. Y. a podľa jeho tvrdenia na to pozrel a mal povedať, že to vyzerá ako soľ. U. tvrdil, že o tom, že to nie sú drogy, sa bavili spoločne, pred tým, ako sa presunuli ku garážam. Rovnako zotrval na tom, že po skutku hovoril Y., že chce X. G. D. chytiť, tiež na tom, že mu Y. kázal - viackrát, telefonicky- zistiť kto pýtal peniaze a že má volať X. aby o tom nerozprávali.

Za účelom odstrániť rozpory bol obžalovaný opätovne vyzvaný, aby sa znovu vyjadril k otázke, kto zbadal drogy - sáčky v aute. Uviedol, že „keďže kolega Y. vtedy riešil D.J. vychádza to tak, že ja som zbadal sáčky v aute“. Ďalej uviedol, že čo sa týka časti výpovede, kde U. hovoril o vedomosti A. Y., že sa budú pýtať peniaze aj za čo ich majú dostať, to nie je pravdou, vtedy sa chcel U.Á. dostať domov preto tak vypovedal, určite sa o peniazoch nebavili. Na záver vypovedal, že už nevie presne uviesť, kto zbadal skladačky pod sedadlami.

V súvislosti s dokazovaním v rozsahu nepriznaného spáchania skutku obžalovaným A. Y. bol obžalovaný D. vypočutý na hlavnom pojednávaní o účasti A. Y. na žalovanej trestnej činnosti. Na hlavnom pojednávaní nepotvrdil, že by obžalovaný Y. kontroloval vodiča, vozidlo, že by niečo našiel vo vozidle, ani či a ako s tým narábal. Jeho úlohou (obžalovaného D.) bolo len hodiť soľ v aute pod sedadlo a zatelefonovať R. X.. Neuviedol s istotou, kto pýtal doklady od vodiča, nevie čo sa pri aute dialo, lebo z auta vystúpil a odchádzal preč, načo ho policajti Y. so slovami: „stoj lebo ti jednu najebem“ zastavil, poslal a postavil ku kufru auta. R. (X.) mal navrhnúť T., že za peniaze sa to vybaví, lebo R. Y. a rozprával s policajtami ale nevie či s jedným alebo s oboma. K tomu, či vedel o účasti Y. A. na skutku povedal že si myslí, keďže aj v tých iných veciach bol účastník R. U., Ž. A.. Y. o tom vedel, ale to si myslí len z tých okolností, o ktorých vypovedal. Uviedol, že nik ho nenahováral, aby svedčil proti obžalovanému Y., predtým ho ani nepoznal.

Z dôvodu rozporov bola prečítaná časť výpovedi obžalovaného z prípravného konania týkajúca sa skutku 5/ z prípravného konania. Najprv potvrdil, že všetko uvedené v uznesení o vznesení obvinenia je pravda. Priamo, výslovne a jednoznačne k účasti obžalovaného Y. na skutku sa obžalovaný D. nevyjadril, vypovedal však v tom zmysle že policajti (nie jeden z nich) urobili kontrolu, hneď to našli, že policajti pánovi hovorili že našli v aute drogy, že to nie je hračka, ale že sa to dá vybaviť, že nie „ich“ chlapci, ale priamo policajti od pána pýtali peniaze, avšak obžalovaný D. bol mimo auta, moc to nesledoval, hanbil sa za to čo robil, len počul, že jeden z policajtov pýtal 3.000 EUR, od policajtov najviac rozprával vysoký, R., prehliadku robil vysoký alebo obidvaja. Neskôr tvrdil, že R. išiel k policajtom, rozprával sa s nimi, išiel za poškodeným a povedal, čo chcú policajti. Nevie ako to riešili ďalej, nevie čo mali robiť policajti, nikdy sa s nimi nerozprával. Nevie či mali niečo sľúbené policajti, ale myslí si že áno, prečo by to inak robili. Nevie kto to riadil, nepamätá si kto vykonal kontrolu vozidla T., zdalo sa mu že R., nevie či to mohol byť Y.. Nie je pravdou, že by počas eskorty rozprával o tom, že dovedy klamal a že Q. Y. vypovedal preto že mu dal v minulosti pokutu. Ani nehovoril že by mu vyšetrovateľ sľuboval že ho pustí na slobodu keď bude vypovedať proti Y.. Ani mu nič také nebolo sľubované. Ak pred sudcom pre prípravné konanie hovoril o tom, že policajti pýtal peniaze a neskôr hovoril, že to bol R., tak pravdou je to, že to nepočul presne, lebo sa držal ďalej. Na tom, že počas eskorty nehovoril o tom, že by mu vyšetrovateľ sľúbil prepustenie na slobodu, ak bude vypovedať proti Y. zotrval aj pri konfrontácii medzi ním a obžalovanou Š. -so slovami nie, bodaj by mi to navrhol -, rovnako pri tejto konfrontácii Š. potvrdila, že nič také nepočula, D.J. sa nebavil s nikým.

Pri konfrontácii s obžalovaným Y. K. D. poprel, že by počas eskorty D. vravel, že ho pustia domov, ak bude vypovedať proti obžalovanému. Nepamätal sa ktorým smerom opúšťal auto, kam sa presunuli keď za ním obžalovaný Y. šiel po vystúpení z auta, ani či U. prehľadával J.. Zotrval na tom, že auto prehľadával U., aj na tom, že Y. ho zastavil asi 1 alebo 2 metre od auta.

Po prečítaní výpovede z prípravného konania sa obžalovaný D. na hlavnom pojednávaní ďalej vyjadril nechcel, neobjasnil, prečo pri niektorej výpovedi uvádzal, kto čo robil, a neskôr tvrdil, že si to už nepamätá.

V súvislosti s dokazovaním v rozsahu nepriznaného spáchania skutku obžalovaným A. Y. U. K. R. X. vypočutý na hlavnom pojednávaní o účasti A. Y. na žalovanej trestnej činnosti. Na hlavnom pojednávaní potvrdil, že na obede sa bavil s U., W. U. volal, že E. D. má nechať odísť z auta. Keď prišiel na miesto, kde policajti zastavili T. auto spolu s X. T., E. D. G. J. stáli pri aute, X. sa začal hádať, na to Y. vyletel, že majú byť ticho, on sa správal tak ako keby ani nevedel o tom, taký mal obžalovaný X. dojem. Po presune ku garážam, Y. vystúpil z auta len raz, celú dobu sedel v aute. Potom dostal obžalovaný X. informáciu od U., keď mal ísť pre peniaze, teda keď T. viezli ku garážam, že kolega od toho odstupuje, že si to rozmyslel, že s tým nechce mať nič. Obžalovaný X. si na základe takej správy najprv myslel, že U. si chce nechať peniaze aj za kolegu. Obžalovaný nekomunikoval s A.. Y., nemá vedomosť, kto z policajtov našiel podhodenú drogu v aute. Myslí si, že A.. Y. nevedel o celej záležitosti, a to preto, že po nich dosť vyštartoval, myslí si, že by sa inak správal. Nevie kto to celé vymyslel, že takto sa budú peniaze získavať. Keď mal byť vypočutý v prípravnom konaní, vyšetrovatelia z inšpekcie mu hovorili nech povie tak, že v tom bol aj Y., teda hovoril mu to jeden z nich, potom prišiel obhajca obžalovaného Y.. Na otázku, či ho pri výpovediach ovplyvnili tí vyšetrovatelia, však obžalovaný uviedol, že nie, že vypovedal tak ako sa to stalo. A.. Y. predtým nepoznal.

Z dôvodu rozporov bola prečítaná časť výpoved' obžalovaného z prípravného konania týkajúca sa skutku 5/ z prípravného konania. Potvrdil, že všetko uvedené v uznesení o vznesení obvinenia je pravda až na malé detaily. Priamo, výslovne a jednoznačne k účasti obžalovaného Y. na skutku sa obžalovaný X. vyjadril tak, že U. kolega povedal, že to nebudú riešiť na mieste, ale pôjdu ku garážam, potom väčšinu času sedel v aute. Obžalovaný vie, že im poškodený nedal nič, R. (U.) povedal, že sa delia na polku, to vravel stále, keď išiel s nejakým kolegom, pri tomto konkrétnom policajtovi to nepočul. Obžalovaný Y. sa nezapájal do konverzácie v E.. Neskôr v prípravnom konaní uvádzal, že v priamom kontakte bol so Y. G. U.. Policajti mali dostať polovicu peňazí. U. mu nerozprával o tom, akým spôsobom oboznámil U. X. Y. o tom, čo sa bude s vodičom riešiť. Y. si pri garážach sadol do auta a sedel v aute po celý čas, nechodil k tomu poškodenému. Keď tam prvýkrát prišli, mysleli že o ničom nevie, lebo keď prišli, hneď po nich vyštartoval, čo tam robia, z toho usudzuje, že o tom nevedel. Obžalovaný sa po skutku nedozvedel, či mal Y. vedomosť o trestnej činnosti. V Leopoldove na izbe hovoril Y. Ž. F. U. do toho namočil, že o ničom nevedel, U. mu povedal, že majú niekoho zastaviť. Y. tiež nevedel o jeho účasti. V aute mal D. povedať niečo také že na Y. vypovedal kvôli pokute z minulosti.

V súvislosti s dokazovaním v rozsahu nepriznaného spáchania skutku obžalovaným A. Y. U. K. X. T. vypočutý na hlavnom pojednávaní o účasti A. Y. na žalovanej trestnej činnosti. Na hlavnom pojednávaní k osobe obžalovaného Y. uviedol, že A.. Y. sedel v policajnom aute počas celej doby, čo sa tam obžalovaný T. i zdržal, s ním nekomunikoval. U. mu mal povedať, aby on (X.. T.) povedal T., že sa to nebude riešiť v prípade, že zaplatí za to, aby sa nepokračovalo vo vyšetrovaní, celé to mohlo trvať asi 3 minúty. Peniaze pýtal od poškodeného v maďarskom jazyku, poškodenému povedal, že policajti povedali, že keď zaplatí konkrétnu sumu, tak nebude ďalej riešený. Myslel to všeobecne.

Obžalovaný si nespomínal či v ten deň bol na obede v S. E.. Myslí si, že A. Y. o tom nevedel, lebo ešte keď tam prišli začal na nich kričať čo tam chcú.

Obžalovaný nevie ktorý z policajtov mal nájsť drogu v aute. Predtým sa nič také nestalo, že by tak reagoval policajt, teda ak by boli dohodnutí tak čakal inú reakciu.

V prípravnom konaní nič konkrétne k osobe obžalovaného Y. neuviedol.

V súvislosti s dokazovaním v rozsahu nepriznaného spáchania skutku obžalovaným A. Y. U. K. Š. J. vypočutý na hlavnom pojednávaní o účasti A. Y. na žalovanej trestnej činnosti.

Na hlavnom pojednávaní uviedol, že vypovedá pravdu, aj keď nechce ublížiť inému ani sebe, vie, že je pred súdom. Bol v aute, keď policajti zastavili T., doklady vypýtal Y. A., potom ich podal druhému policajtovi, medzitým E. (D.) utekal z auta preč, ten policajt Y. ho išiel zastaviť. Medzitým druhý policajt našiel obálky podhodené v aute, kázal vyložiť doklady aj dal vodičovi fúkať. Podozrivú látku našiel vo vozidle ten druhý policajt, nie Y.. Ten druhý policajt drogu vybral, skontroloval tak, že ju obližol, obžalovaný nevie čo s ňou potom spravil ale zobral T. všetky doklady a povedal, že sa majú presunúť ku garážam. Policajt Y. G. Y. D. boli potom v služobnom aute. Keďže chcel D. aby tam prišli X. T. a prišiel aj R. X., presunuli sa ku garážam, policajt Y. bol v služobnom aute alebo pri služobnom aute, R. X. bol vo svojom aute, T. i bol pri služobnom aute, T. bol s obžalovaným J., trocha ďalej. T. potom povedal J., že ten druhý policajt navrhol T., že nech povie T., aby vyplatil 3.000,- Eur a potom sa to nebude ďalej riešiť, aj to potom T. povedali. Policajti potom odišli, J. zostal pri garážach a potom tam prišiel W. Y. už keď sa

vrátili naspäť. Policajti sa vrátili. Potom boli pri garážach obaja Y., ten policajt, ktorý bol na začiatku pri zastavovaní vozidla, J., T. brat, bol tam aj pán T.. Nevie či D. G. R. X.Č. zostali alebo išli preč. Policajt Y. sa rozprával s tým bývalým policajtom W. Y. a niekomu volali do T., Y. J. sa vtedy nerozprávali. Nikto už nič nechcel riešiť. Tak ho potom pán T. zobral domov.

Ku svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že keď bol vypočúvaný pred vyšetrovateľom predtým mu hovorili nech vypovedá ako prvýkrát keď ho zobrali. A pred tým prvým razom mu hovorili, že má vypovedať proti pánovi A.. Y., že potom ho nezavrú. Mal povedať, že konkrétne Y. skontroloval tie obálky, že potom ho aj pustia, a potom ho aj pustili. Nehovorili mu o tom nič, čo vypovedal poškodený T..

Obžalovaný tvrdil, že už nevie ako ktorý raz vypovedal ale to čo uviedol na hlavnom pojednávaní je pravda. Nikto mu pred výsluchom na hlavnom pojednávaní nekázal ani ho nežiadal, aby pozmenil svoju výpoveď alebo aby nejakým spôsobom vypovedal.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania týkajúca sa skutku 5/ zo dňa 23.5.2013, 2.9.2013 a 24.10.2013 kedy najskôr potvrdil, že všetko v uznesení o vznesení obvinenia je pravda. K účasti obžalovaného Y. na skutku uviedol doslova, že policajti ich už čakali, jeden vybehol a s terčom ich zastavili, jeden mu cez okienko povedal, že ho namerali a preto ho zastavili, vyzval ho aby mu dal doklady, prezreli ich, policajti sa vrátili k služobnému autu, T. zostal sedieť pri obžalovanom, policajti prišli späť, kázali im vystúpiť z auta, jede z policajtov, taký vysoký s nagelovanými vlasmi začal prehľadávať auto, druhý stál pri nich, bol taký blondiak, nagelovaný policajt sa pýtal, čo to tam majú, vybral z auta obálky asi desať kusov, otvoril ich, a prstom si vybral vzorku do úst, že sú to drogy. Potom tam stáli, policajti sa išli dohadovať do služobného auta, prišli naspäť, vypytovali sa koho to je, T. povedal, že tých čo ich viezol, D. Ž. J., bol prekvapený lebo tak dohodnutý neboli, obaja policajti povedali že budú zadržaní a povedali T., že mu zaistia jeho auto. E. dovolili volať, potom povedali T. aby nastúpil do auta a išiel za nimi, E. si sadol do policajného auta, J. X. T., išli ku garážam, došiel X.. T. G. R., dohadovali sa s policajtami, nepočul čo, prišiel T. a oznámil, že policajti 3.000EUR pýtajú za toto, že oni policajtov poznajú a nájdenú drogu tak vyriešia. Neskôr policajti odišli, poškodený šiel po peniaze, potom sa bavili ten T. známy s policajtmi, tí obžalovanému, T. a jeho známemu povedali, že treba na všetko zabudnúť, že nikomu ani slovo, peniaze obžalovaný nevidel. Obžalovaný popísal neskôr policajtov tak, že jeden bol vysoký asi 187 cm, mal nagelované vlasy, trochu prešedivené, chudej postavy, nemal bradu ani fúzy, druhý bol vyšší, asi 185 cm, špinavé blond vlasy, chudej postavy. Doplnil, že blondiák policajt prišiel k obžalovanému v čase, keď už sa na miesto dostavil poškodený aj s kamarátom-W., s tým, že keby sa pýtal ten W. na meno, mal povedať, že nikoho nepozná. S T. G. W. sa potom rozprával blondiak, o tom, čo sa stalo, policajt povedal niečo že treba na to zabudnúť, že nemajú o tom hovoriť nikomu ani slovo, policajti odišli. Nagelovaný policajt hovoril niečo že to bola soľ alebo cukor, boli pri tom všetci a spýtal sa blondiaka kde to dal, ten povedal že to už zahodil, že nechcel na to už ani pozerieť. Čo sa týka kontaktov s policajtmi, obžalovaný bol v priamom kontakte so Y. G. U.. Policajti mali dostať polovicu peňazí.

Pri konfrontácii s obžalovaným Y. K. J. zotrval na tom, že Y. to kontroloval, našiel to za šoférom. Mal aj T. oznámiť, že sú to drogy. Kufor otvoril po tom, ako došli s D. naspäť k autu, našiel obálky a jednu otvoril, ochutnal. Neskôr pri garážach mal už povedať, že nevie čo to bolo a že to zahodili. Tiež mal povedať, že treba na to zabudnúť a druhý policajt povedal že nemajú nikomu nič hovoriť. Tiež mal Y. povedať T., že ho kolegovia namerali a on ho zastavil, aj mu dával fúkať, aj mu bral doklady, aj si pýtal doklady od J.. Pri garážach mal povedať T., že sa majú nejak dohodnúť, že už ide vypisovať nejaké papiere, že ho zoberú do auta na policajnú stanicu, obaja policajti mu hovorili, že mu našli drogy a keď nezaplatí, zoberú ho. To mal hovoriť Y. G. X.. T.. Podľa J. určite vedel Y. o dohode medzi ostatnými obžalovanými a o fiktívnych drogách, z dôvodu že to takto spravili, to bolo dohodnuté. Nevie, či aj s ním (Y.), ale bol tam.

Po prečítaní výpovede obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho prvá výpoveď bola pravdivá, tým vysokým blondiakom nemyslel pána Y., ale druhého policajta. Y. označoval ako „nagelovaný policajt“. Vzápätí na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je pravda, čo uvádzal v prvej výpovedi, že nagelovaný, teda Y. kontroloval drogy. Pri konfrontácii hovoril pravdu pán Y.. Je pravdou, čo hovoril na pojednávaní, predtým v prípravnom konaní tak vypovedal lebo mu to povedal vyšetrovateľ a povedal mu to vtedy, keď išli dovnútra. Drogy našiel druhý policajt nie pán Y., Y. to neskontroloval. Y. nepýtal peniaze v súvislosti s drogami. Obžalovaný nevie, či Y. vedel, že poškodený T. tam bude mať podhodnené drogy. S cieľom odstrániť rozpory vo výpovedi mal obžalovaný ešte raz objasniť, ktorá jeho výpoveď je pravdivá. Zotrval na tom, že pravdu hovorí na hlavnom pojednávaní s odôvodnením, že všetko oľutoval

Svedok - poškodený S. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní zo dňa 13.6.2013 - č. I. 649 až 651 kedy uviedol, že 12.4.2013 mu známy J. Š. navrhol ísť pozrieť elektriku do jeho garáže v Šali, dohodli sa na stretnutí 17.30 na benzínovej pumpe v Šali, kde čakal J. s ďalším mužom, neskôr sa svedok dozvedel že je to D., nastúpili do Škody Octavia, J. si sadol vedľa svedka, D. za vodiča. Svedok chcel ísť inou cestou, ale D. ho viedol inou s odôvodnením že sa potrebuje ešte niekde zastaviť, ale nikde nezastavili. Smerom zo Šale na Vlčany ho zastavili policajti, ktorí stáli pri ceste. Jeden policajt prišiel ku svedkovi, vypýtal si doklady, povedal že ho zastavili kvôli rýchlosti, druhý zostal stáť pri policajnom aute. Policajtov nepoznal, ale mali menovky-Y. G. U.. Komunikoval s ním Y.. Policajt ho žiadal ukázať povinnú výbavu, svedok otvoril kufor a ukázal povinnú výbavu, popri tom ten istý policajt J. Y. D. vyzval na predloženie dokladov. D. povedal že nemá a vystúpil z auta. Policajt sa pýtal, čo má svedok v aute, ten odpovedal že nič, policajt ukázal na koberec vzadu a spýtal sa svedka čo tam má, svedok nevedel, nevedel kto to tam dal. Policajt kázal svedkovi aby mu dal balíčky alobalu, ktoré tam boli, asi 5 až 8, o veľkosti 1x1 cm. Policajt otvoril jeden z balíčkov, dal to na prst, ochutnal a povedal že sú to drogy, všetkým kázal aby vyložili čo majú pri sebe, tak to dali do kufru auta. Tým policajtom bol Y.. Ten istý policajt povedal že o tom spíšu zápisnicu, že budú u policajtov najmenej do polnoci, že ho zavrú na 3 mesiace do väzby, zaistia mu auto, že zbytočne bude tvrdiť že to nie je jeho, že sú 2 proti nemu a že je zodpovedný za to, čo má v aute. Povedal niečo v tom zmysle, že to nechce tak robiť, aby to robili inou cestou, konkrétne nepovedal ako. Vrátil im telefóny aby mohli volať, D. niekomu volal, nepočul čo. U. len niečo pozeral v svedkovom aute, on so svedkom skoro nekomunikoval. U.Á. prišiel k autu svedka až keď Y. našiel drogy, cez otvorené zadné dvere otvoril a skontroloval popolník na stredovej konzole. Potom došli na ďalšom aute ďalší dvaja muži, išli smerom k nim, spolu stáli pri svedkovom aute a pustili sa do neho, že je za to zodpovedný lebo je to jeho auto. Svedok kričal na nich, čo si to myslia, že v živote drogy nevidel, jeden z mužov navrhol aby išli ku garážam. Presunuli sa tam, svedok sedel vo svojom aute lebo pršalo, tí dvaja sa bavili s policajtami, J. stál pri svedkovom aute. Jeden z tých dvoch mužov čo prišli prišiel ku svedkovi a povedal že každý kto sedel v aute má zaplatiť 3.000 EUR aby to bolo vybavené tie drogy, svedok povedal že nemá odkiaľ vziať, na čo mu ten muž povedal, že má vybrať z bankomatu, alebo nech zoženie, svedok odpovedal že jeden deň môže vybrať len 1.000 EUR, že potrebuje ísť domov. Vlastným autom nemohol ísť lebo jeho doklady mali policajt, tak išiel na aute, na ktorom prišli tí dvaja muži, spolu s nimi išiel aj D., doma svedok rozmýšľal čo má robiť a tak zavolať W. Y., bývalému policajtovi a vysvetlil mu rýchlo čo sa stalo, poprosil ho aby prišiel, vyzdvihli ho, pričom svedok vzal z domu asi 1.000 EUR, tým dvom povedal že toľko nemá, že jeden kamarát mu požičia, že sa u neho musia zastaviť. W..Y. nastúpil a šli ku garážam, už vtedy lialo, policajné auto tam nebolo, J. stál pri svedkovom aute a povedal, že policajti sú o chvíľu späť, aj tak bolo a W..Y. išiel k policajtom a o niečom sa bavili, svedok nepočul, potom ho W. ohlásil aby šiel tam a povedal to celé, tak to popísal, aj to, že ten muž povedal že policajti žiadajú peniaze za vybavenie, policajti sa tvárili že oni nevedia o peniazoch, je pravda že ten muž nepovedal že tie peniaze sú konkrétne pre policajtov, ale že ich treba zaplatiť, aby sa to vybavilo. Policajti svedkovi vrátili doklady a jeden policajt povedal, že tie drogy zlikvidujú - to bol Y., druhý povedal že už ich zlikvidoval-to povedal ten druhý, nie ten čo ich tam našiel. Druhý policajt, ktorý s ním komunikoval, povedal aby o tom nikomu nehovorili. Svedok si nevšimol čo urobil ďalej Y. keď držal drogy v ruke. K popisu policajtov uviedol, že ten prvý ktorý pristúpil k autu, bol Y., vyššej strednej postavy, mal tmavé vlasy, že sa volal Y. vie podľa menovky, bol o niečo nižší ako ten druhý policajt. Svedok na tomto tvrdení aj napriek tomu, že - ako sám uviedol - v zápisnici o trestnom oznámení je uvedené, že ten druhý policajt, ktorý vykonal kontrolu a väčšinu času to so svedkom riešil, odôvodnil to tým, že sa musel stať omyl, nie U., G. Y. s ním komunikoval, vtedy neklamal, nemá na to dôvod, nechce ani jednému zle. To, že vraj na prvom výsluchu inak povedal mená policajtov ako neskôr, mu povedali neskôr v prípravnom konaní, ale svedok zotrval na výpovedi urobenej na hlavnom pojednávaní. Zápisnice si pred podpísaním pozrel ale nevšimol si, že ich povedal naopak. Vypovedal aj prvýkrát rovnako ale potom mu povedali, že opačne boli mená písané, nevie ako sa to stalo ale vypovedá a stalo sa to tak ako to povedal na hlavnom pojednávaní. Nevšimol si to, keď to podpisoval. V tom momente keď sa to stalo, neusudzoval, že policajti by mali byť zainteresovaní na tých drogách, až neskôr keď nad tým rozmýšľal, došiel k záveru že áno, bolo mu podozrivé, že mali také reči že ho namerali na opačnom konci mesta, zastavili ho na opačnom konci, nemohli vedieť kadiaľ pôjde, bolo tiež podozrivé, že to chceli vybaviť inak, aby nemuseli napísať zápisnicu. Ani jeden z policajtov s ním už potom nekomunikoval. Mal podozrenie, že drogy mu tam dal D., pretože on tam sedel. Pri konfrontácii s obžalovaným Y. R. S.. T. zotrval na tom, že keď ho zastavili, povedal obžalovaný že išiel rýchlo, že o doklady ho požiadal obžalovaný, že mu dal aj fúkať, skontroloval mu výbavu auta, aj od ostatných pýtal doklady, pýtal sa poškodeného čo má ešte v aute, spýtal sa čo sú tie obálky vzadu, na čo mal poškodený uviesť že nevie, že tam sedel ten D., že on by mu mal povedať. Poškodený zotrval na

tom, že obžalovaný mu kázal, aby to pozbieral a dal mu to do ruky, čo aj spravil, na čo obžalovaný jednu z obálok otvoril a ochutnal to tak, že si to dal prstom na jazyk a povedal že sú to drogy. Obžalovaný povedal, že to musia nejak vyriešiť, že keď napíšu zápisnicu, budú najmenej do polnoci na polícii, že potom ho zavrú na 3 mesiace. O pásoch ani o smerovke nepadlo ani slovo, ani o rýchlosti, tú neriešili, nedostal žiadnu pokutu. Poškodený tvrdil, že nie je pravdou, že obžalovaný chcel volať 158. Rovnako uvádzal že o tom, že to neboli skutočné drogy, sa dozvedel až pri výsluchu na polícii.

Pri svojich výpovediach pred vyšetrovateľom aj pri konfrontácii s obžalovaným A.. Y. uvádzal pravdu. Nebol pred výsluchmi v kontakte so žiadnym, ani z policajtov ani z tých ostatných ľudí, ktorí sa tam v ten deň ocitli.

Svedok nevedel uviesť, či niektorý z policajtov išiel za osobou, ktorá odchádzala z auta (za D.), nevie že by A.. Y. opustil okolie jeho vozidla na viac ako 5 metrov. To že A.. Y. zisťoval čo je v balíčkoch, ochutnával to, videli a počuli aj J. G. D.. Myslel si, že policajti o peniazoch vedeli, lebo keby naozaj našli drogy tak nebudú to ochutnávať, inak by sa správali.

Svedok po oboznámení sa s výpoveďou obžalovaného J. z hlavného pojednávania ohľadom vypýtania dokladov, zastavenia utekajúceho D., nájdeniu obálok svedok uviedol, že si pamätá tak, že obálky našiel policajt Y. A. a ten mu ich aj kázal vyložiť.

Svedok L. T. k účasti obžalovaného Y. na skutku uviedol, že keď prišiel na miesto, jeden policajt sa ho pýtal, kam ide a čo hľadá, on sa snažil zistiť, či je pravda, čo mu volal brat S., a aj tak bolo, že jeden policajt hovoril, že keď brat dá 3.000,-Eur nebude zápisnica ale ak nie rozoberú auto na súčiastky a on pôjde na vyšetrovačku. W. Y., ktorý tam tiež prišiel a ktorého volal brat S., mu aj potom hovoril, že „prosím ťa nehovor o tom nikomu“. Policajt na konci tiež vravel, že išlo o nedorozumenie. Keď prišiel na miesto tak pod strechou garáže boli brat, jeden policajt a W. Y., stáli pod strechou jednej garáže, ďalej od nich stál ešte jeden policajt. Bolo tam vtedy policajné auto. Ten čo stál pri bratovi ten policajt, ten povedal, že nič nechcú, nech sa nerozčuľuje, že sa stalo nedorozumenie. Nevie popísať policajtov, aj keby ich videl znovu tak ich nespozná. Všetko ostatné už sa potom dozvedel od brata, že policajti mu kázali, aby to čo našiel, vybral z auta, a že policajt, veľký odborník na drogy, ochutnal prstom, že sú to drogy, že im mali policajti povedať, že to nebudú riešiť priamo tam kde ich zastavili ale sa presunuli ku garážam a tam sa už asi začalo dohadovanie.

Brat mu nepopisoval ako vyzerali policajti, ktorý čo robil, malo sa jednať o mená Y. G. U., tie mená si zapamätal, lebo sa to už dlho rieši, vyšetruje, aj v TV to bolo ale čo ktorý robil a ako vyzerajú, to nevie popísať Z toho celého usúdil, že to je podvod na brata.

Svedok W. Y. sa k účasti obžalovaného A.. Y. na skutku vyjadroval k situácii, kedy sa po ohlásení poškodeným dostavil ku garážam. A.. Y. sa potom pýtal kto boli tí v tom aute, čo odišli, keďže ten menší počerný mal byť z Vlčian, pýtal sa telefonicky riaditeľa OO PZ Vlčany R., kto by to mohol byť podľa popisu, vraj nejaký D., ale nebavil sa s týmto riaditeľom o tom čo sa stalo. Snažil sa nejak pomôcť A.. Y., lebo rozmýšľali, že kto to mohol byť keďže odtiaľ odišiel. Po tejto udalosti asi jeden až dva týždne mu volal A.. Y., aj sa následne stretli v Šali, obžalovaný Y. sa ho pýtal, či o tom ešte niečo počul, či niekto niečo nepovedal. Či sa niečo deje okolo toho, hovoril vlastne, že s tým on nič nemá. Nepamätá sa, že by sa tam na niečom dohodli.

Nepamätá si, že by pán T. spomínal podrobnejšie čo policajti presne robili, volal mu vystrašený, že ho zastavili policajti, že našli skladačky, teda policajti mali povedať, že sú to skladačky, hovoril že chcú od neho peniaze. S policajtmí mal jednať niekto, kto Vargovi povedal, že za 3.000 EUR to uhladia. Hovoril len policajti, nie konkrétne.

To, že sa nič nestalo, hovoril A.. Y. smerom ku svedkovi, že to bolo nedorozumenie, že to nemajú nikde hovoriť. K tomu čo kto hovoril že sa stalo s drogami svedok uviedol, že si myslí, že A. Y. povedal, že ich vyhodili, svedok si nepamätá, či povedal vyhodili alebo vyhodil, že ich hodili (hodil) do kanála a že to bol nejaký cukor alebo soľ. Zdá sa mu, že sa pýtal A.. Y., či pýtali od T. peniaze ale nevie si spomenúť, čo mu na to povedal, potom riešili kto je D. resp. či to bol D. ten čo odišiel.

Pri konfrontácii s obžalovaným A.. Y. svedok zotrval na tom, že obžalovaný prišiel s tým, že je to nedorozumenie, pretože svedok to nemal ako vedieť, predtým mu poškodený volal, že ho zastavili policajt, že mu našli nejaké skladačky, bol rozrušený a svedok nevedel presne o čo ide. Potom na mieste sa svedok pýtal čo sa vlastne stalo a vtedy obžalovaný povedal, že je to nedorozumenie. Ďalej zotrval svedok na tom, že obžalovaný tvrdil, že to neboli drogy, a že s tou 158 to podľa obžalovaného vyznieva tak, že mu svedok bránil volať ju, avšak keby ju chcel zavolať, mohol to spraviť dávno predtým, ako prišiel svedok. Zotrval tiež na tom, že obžalovaný uvádzal aby o tom nikomu nehovorili.

Svedok Z.. N. X. vypovedal k účasti obžalovaného Y. Q. a skutku ako riaditeľ OO PZ Močenok, teda nadriadený obžalovaných Ing. Szaba - ten bol zaradený ako referent s územnou a objektovou zodpovednosťou a R. U.. Priamo pri udalosti prítomný nebol, o skutku sa dozvedel v čase, keď prišli na OO PZ príslušníci z Inšpekcie MV a to pre troch príslušníkov z OO PZ Močenok, nechali tam kópiu zápisnicu o zadržaní, z ktorej sa dozvedel o dôvode, pre ktorý ich zobrali

Asi v máji 2013 za ním A.. Y. prišiel pri plánovaní služby na ďalší mesiac a žiadal aby ho nedával do služby s Bálintom, keďže ten bol v minulosti niekoľkokrát disciplinárne riešený, a Y. mal tiež problémy, pre ktoré bol istý čas prepustený z PZ. Na otázku či má konkrétny problém, uviedol že U. sa stretáva s nejakými osobami počas služby, s ktorými on nechce mať nič spoločné. Svedok to nepreveroval, väčšinou totiž U. slúžil s nstržm. D. a nikdy mu nič také nebolo avizované. Nie je to však nič neobvyklé, snáď každý z jeho podriadených už za ním s takouto požiadavkou niekedy prišiel, aby neslúžil s jedným alebo s druhým kolegom, nie všetci si sadnú.

Doplnil, že každý veliteľ hliadky spracováva záznamy zo služby, veliteľom hliadky bol vtedy Z.. Y., pričom v zázname sa udalosť, ktorá sa mala odohrať v Šali s nájdením údajných drog neobjavila.

K predloženým listinným dôkazom - výpis z inštruktáže, plán služieb, inštruktáže, záznamy zo služby sa vyjadril tak, že z inštruktáže vyplýva, že hliadka v zložení veliteľ Z.. Y. a člen R. U. mali vykonávať hliadkovú službu v časti obvodu Šaľa v čase o 13,00 hod. do 15,00 hod. Následne zo záznamu služby, ktorý spisuje hliadka, z tohto vyplýva, že služobná činnosť v služobnom obvode Šaľa prebehla bez závad takisto ako aj celá hliadková služba v čase od 7,30 hod. do 19,30 hod.. Podľa inštruktáže v Šali po 15 tej nemali čo robiť, avšak stávajú sa prípady podľa aktuálnej situácie a potreby, že sú stiahnutí do určitej časti v zmysle pokynov z operačného strediska, to by však potom aj bolo uvedené v zázname.

Svedok U.. Q. R. potvrdil, že ho kontaktoval telefonicky W. Y. a pýtal sa ho na osobu E. D.. Dôvod prečo sa o menovaného zaujímal, mu neuviedol.

Svedok H. X. potvrdil, že mu v prvej polovici apríla 2013, v piatok večer, okolo 21.00 hod, telefonoval známy Q. F., že nejakého jeho známeho-elektrikára, zastavili nejakí policajti, uvádzal mená Y. G. U. a že pýtajú od neho 3.000 EUR, on mu povedal, že nech im nič nedáva, nech ho zoberie na kriminálku do Šale, že inak mu nevie pomôcť, že nie je v práci, je na oslave. Potom asi za polhodinu mu telefonoval F.

znovu, že tam prišiel W. Y. a že vraj išlo o nejaké nedorozumenie. Hneď v pondelok na ďalší týždeň to hlásil okresnému riaditeľovi v Šali, ktorý povedal, že už o tom vie, že sa nemá o tom s nikým rozprávať, že je to v štádiu šetrenia, bol pri tom prítomný aj zástupca okresného riaditeľa a vedúci ODI. Keď mu volal Q., nechcel tomu veriť, najskôr volal Y., ten mu nezdvíhal, tak volal U., ten nezdvíhal, viac tomu nevenoval pozornosť. Potom mu volal niektorý z nich späť, že čo chcel, tak povedal, že je na oslave a že ak chcú, môžu sa zastaviť, do telefónu nehovoril nič konkrétne, prečo ich zháňal, mohlo byť asi 23.00 hod kedy prišli na oslavu, pýtal sa ich čo to má znamenať, či je to pravda. Y. povedal že nie, že keď ho pozná, on by nič také nespravil, potom to isté povedal U., potom obaja odišli, viac sa o tom s nimi ani s inými nebavil.

K SMS správe ktorú poslal zo svojho telef. čísla na číslo XXXX XXX XXX: 3000? Čo cam jebe!!!!!!Vedia o vas..... uviedol, že im to napísal, keď mu nezdvíhali telefón, že ak by to bola pravda, chcel ich nejako vystrašiť, vyprovokovať, naviesť na správnu mieru, nech také niečo nerobia.

K obsahu hovoru „Ja ti len volám, že máš si dávať s A. pozor“ uviedol, že si nepamätá, ale U. mu asi potom volal, myslel tým, že ak je to pravda, čo povedal F., nech nerobia také veci. Predtým o protiprávnej činnosti U.S. G. Y. nevedel, dozvedel sa to až z telefonátu Q.. Myslí si, že Q. mu neuviedol konkrétne spôsoby, akým si mali policajti pýtať finančnú hotovosť a z akého dôvodu. Neuviedol mu ktorý z policajtov mal pýtať finančnú hotovosť, svedok neuvádzal F., na ktorého konkrétneho policajta na kriminálke sa má obrátiť. Asi týždeň potom ako to povedal okresnému, prišiel na oddelenie F., kde sa ho svedok pýtal, ako to dopadlo, na čo mu ten odpovedal, že ten známy -elektrikár už bol vypovedať k tej veci. Až neskôr z chodbových rečí sa dozvedel, že policajti podstrkovali drogy a pýtali za to peniaze, kto konkrétne mal podhadzovať, pýtať, to nevie. W. Y., ktorý mal prísť na predmetné miesto, mu nevysvetlil o aké nedorozumenie malo ísť, keď mu o tom F. volal. Nevysvetlili mu to ani policajti, keď za ním prišli na oslavu. Je pravdou, že mal vtedy aj dosť vypité, mal oslavu, na všetko sa nepamätá. S U. mal len niekoľko služieb, nespozoroval u neho žiadne protiprávne konanie.

Pri konfrontácii s obžalovaným Y. svedok potvrdil, že sám bol pod vplyvom alkoholu, mal oslavu, podrobnosti si nespomína, zdá sa mu že obžalovaný hovoril že má strach, pýtal sa ho či s tým niečo má, povedal že nie, nemal dôvod mu neveriť, aj pri obžalovanom U., ktorý tiež za ním bol, to bolo tak,

tiež sa ho pýtal, či niečo s tým má, a tiež mu povedal že nie. Svedok zotrval tiež na tom, že nepovedal U. aby si dával pozor na obžalovaného Y..

Svedok D. F. uviedol, že osobne nevie o trestnej činnosti, nebol toho svedkom, s A.. Y. bol v kontakte naposledy v marci 2013, oslovil ho z titulu svedkovho pôsobenia na Úrade vlády že si hľadá iné miesto, že ho v práci nechcú nadriadiť a tak by chcel pracovať v rámci PZ mimo nitrianskeho kraja.

Svedok Q. F. potvrdil, že mu najprv Ľ. T. volal o tom, že chcel jeho brat, aby mu priniesol peniaze, ktoré boli potrebné pre policajtov ale Ľ. mu ich nechcel zaniest. Potom svedok už obdržal telefonát, že malo prísť k nedorozumeniu. Mal to byť Ľ. T., podrobnosti si už svedok nespomína, je možné, že skutočnosti o ktorých môže rozprávať si zapamätal už z neskorších rozhovorov napr. aj s S. T.. K účasti obžalovaného Y. na skutku sa vyjadril na základe toho, čo počul, že policajt U. mal stáť na konci uličky tak, aby tam neprichádzali ďalšie autá, A.. Y. mal jednať s poškodeným, potom tam mal prísť W. Y.. Nepamätá si, že by mu hovoril S. T. alebo aj niekto iný, že ktorý z policajtov mal nájsť drogy. Podľa toho čo mu hovoril S. T. tak malo sa to odohrať v tej uličke, kde podľa menovky A.. Y. mal pýtať od neho peniaze s tým, že ak ich dá, ďalej sa to riešiť nebude. Čo sa týka výpovedí S.. T. na inšpekciu, spomenul mu, že raz mal niekto naňho vyrukovať s tým, že mal v dvoch výpovediach odlišne popísať niečo alebo niekoho, poškodený svedkovi však povedal, že vypovedal stále rovnako, mohlo sa pri zápise stať, že sa to nesprávne zapísalo.

Svedkyňa X. R. vypovedala k obžalovanému A.. Y. a jeho účasti ku skutku tak, že už nie je priateľkou A. Y., ale v tej dobe, kedy sa mal stať skutok, bola. Pracuje na OR PZ v Šali na oddelení dokladov, o trestnej činnosti sa dozvedela až keď boli policajti zadržaní, dozvedela sa to od kolegov, neskôr volala JUDr. W., chcela vedieť nejaké podrobnosti. Dňa 12.4.2013 jej volal A.. Y. asi medzi 15.00 hod. až 17.00 hod., žiadal ju o radu že čo si myslí, bol nervózny, hovoril že je v aute, že R. je vonku a že sa tam riešia nejakí ľudia, že nevie čo má robiť, pretože sa našli nejaké drogy, na čo mu povedala, že aby zavolať výjazdovku, ale hneď na to povedal, že to neboli drogy ale cukor alebo soľ, že ten človek chudák ktorý tam bol, že to nie je drogový díler, nevedel čo robiť, že sú tam aj nejakí Rómovia, že ich nepozná, že rómov videl predtým na obede, že sa s nimi rozprával R.. Svedkyňa povedala, že mu nevie poradiť, že je menej skúsený policajt, potom povedal, že to nebudú riešiť cez telefón, že po službe zavolá, že bude volať R.Á.i, lebo jeden z Rómov mal byť odtiaľ. A.. Y. prišiel v pondelok, povedal, že sa stretol s W.. Y., ktorý tam vraj prišiel, že mu A.. Y. povedal, že sa tam nič nedeje, že to bolo nedorozumenie, že tí Rómovia asi chceli podhodiť tomu pánovi nejaké drogy. Že on peniaze nepýtal. Svedkyňa stále nechápala, že keď malo ísť o drogy ako vedeli že to neboli drogy, A.. Y. povedal, že mu R. povedal, že to neboli drogy a že už to zahodil. R. mu povedal, že Rómovia sú jeho informátori že mu dali nejakú informáciu, že bude u nich zistená nejaký trestný čin, alkohol alebo iné konanie. R. Y.a pýtal v aute, čo sú to za ľudia, že on s tým nič nemá, že to chceli na toho pána naštíť, R. mu povedal, že peniaze nepýtal. A.. Y. o službe s R. U. hovoril, že on už mal v práci dosť problémov že už ďalšie nepotrebuje, že už nechce s R. slúžiť. Na otázku prečo A.. Y. nepovedal N. X., keď za ním bol, aj to, čo sa stalo, odpovedal svedkyňa že on už neverí ani nadriadeným, pretože už ho v minulosti potopili, bál sa niečo povedať. Ďalej sa o tom nebavili. Svedkyňa vtedy používala t.č. XXXX XXX XXX.

A..Y. H. K. U. povedal, že nepredpokladá, že by s tým niečo mal, neveril tomu, nenapadlo ho že by s tým niečo ako policajt mal, myslel si že Rómovia asi niečo na policajtov nahráli, aj na poškodeného. Nespomínal jej že by sa s U. následne kontaktovali.

S W.. Y. o udalosti hovorila párkrát, ale bližšie nie, požiadala o jeho názor na celú vec, obrátila sa na neho s tým, že on tam bol, tak ako to vidí. Čo sa týka poškodeného, k nemu W.. Y. povedal toľko, že najprv A. (Y.) nepoznal, potom že áno.

Svedok R. U. vypovedal o účasti obžalovaného Y. Q.a skutku len nepriamo prostredníctvom toho, čo sa dozvedel od Ľ. T., G. S. T., jeho brata, padli tri mená čo si zapamätal- J., D., Y. - poškodený spomenul meno Y. podľa menovky na uniforme a mal ho aj podľa všetkého poznať. T. mal byť zastavený policajtami, mal s ním prevažne jednať Y., údajne on mal byť aj ten kto mal chuť na tie drogy ale nevedel si vybaviť presne ako to poškodený formuloval. Menovite nespomínal ďalšieho policajta, A.. Y. spomínal poškodený pravdepodobne preto, že lebo vedel kto to je, niečo spomínal, že predtým robil na doprave.

Svedok Z.. D. Z. rovnako vypovedal len o tom, čo sa dozvedel od T., že ho mali zastaviť policajti, mali im povedať nech vystúpia a nevie či už cez okienko alebo inak mali niečo zbadať v aute, s otázkou: „to tam máte čo?“, mali vytiahnuť z auta vrecúška, údajne povedali, že „toto sú drogy“. Jeden bol Y., Č. Y. T.

prečítal aj na menovke, ktorú mal jeden z policajtov na uniforme. Potom mal niekto povedať, aby doniesol 3.000,- Eur, že potom sa zabudne na všetko. Nielen samotný poškodený ale najmä aj jeho brat bol veľmi rozčúlený, povedal mu, že žiadne peniaze sa nebudú dávať, podrobnosti ako to prebiehalo nevie, ale záver je, že obaja T. išli na miesto a že peniaze nedali. Ich (svedka a svedka U.) sa pýtali, čo sa dá s tým robiť. Keďže je svedok policajta, v pondelok keď prišiel do práce oznámil to svojim nadriadeným, pretože-dopočul sa o niečom tak to oznámil. Ako sa ďalej postupovalo a ako to dopadlo už neriešil a nevie. Pamätá si, že vraj jeden z balíčkov nájdených v aute mal mať v dlani Y. a to si pamätá, že T. popisoval, že to bolo ako vo filme, že Y. prstom koštoval drogu. Nevie či hovoril, kto mal nájsť, kto mal vytriahnuť tie balíčky z auta. Ani si nepamätá ohľadom ďalšej komunikácie, či presne vedel popísať kto rozprával, že to dojednávajú, že poznajú policajtov, či to hovorili tie ďalšie prítomné osoby teda tí Rómovia, to už nevie, zdá sa mu, že rómovia mali žiadať 3.000,- Eur ako odplatu za to, že to vybavila.

Svedok H. Š. vypovedal o tom, ako so švagrom viezli na vozíku váľandu z Vlčian, tam kde chceli zastať stálo už policajné auto a preto sa policajta pýtal, či môžu zastať a zakryť vozík. Potvrdil, že policajti zastavili škodu Octaviu, zo škodovky vyskočil cigáň a utekal preč a policajta Y., ktorého svedok pozná utekal za ním. Aj ho chytil ale bolo to po takých 40-50 metroch, medzitým druhý policajta kontroloval šoféra, lekárničku, fúkať mu dával. Potom tam prišlo ešte jedno auto, spustil sa väčší krik, nevie o čom sa dohadovali lebo nevie po maďarsky a po 2-3 minútach išli preč.

Ten cigáň, čo vybehol z auta vyskočil z miesta za šoférom. Utekal smerom k technickým službám, smerom do mesta, ako keby späť vzhľadom na smer jazdy toho vozidla. Nevie presne či kontrolovali policajti lekárničku ale videl ako bol otvorený kufr a nahnevaný šofér tam niečo akoby hodil čo vyzeralo ako lekárnička, potom si sadol do auta a niečo sa dohadovali. Y., keď dobehol osobu, ktorá utiekla z auta, teda toho cigáňa, tohto doviedol k policajnému autu, tam mu cigáň podával peňaženku, či mu predkladal doklady, to už nevie. Svedka pred hlavným pojednávaním nikto nenútil ako má vypovedať.

Švagor z auta nevyšiel pomôcť, lebo telefonoval s priateľkou, ale videl, že sa na niečom smeje. Svedok len povedal: pozri Y. naháňa cigáňa. Ten cigáň bol menší, zavalitejší.

Svedok J. S. na hlavnom pojednávaní potvrdil výpoveď svojho švagra Š.. Vnímal len to, že zastalo tam tiež nejaké iné auto, nevie ho už teraz popísať a švagor sa už vracal späť k autu, svedok telefonoval preto to nesledoval, nevnímal. Akurát si pamätá, že švagor povedal, že „Y. naháňa cigáňa“, vtedy sa svedok otočil a naozaj videl, že nejaký cigáň a policajta uteká za ním, zadržal ho asi 40 m od policajného auta vedľa ktorého stálo aj to druhé auto a vracali sa k autám naspäť. Nevie sa vyjadriť presne k tomu do akej vzdialenosti sa ten policajta s tou druhou osobou dostali vzhľadom k autám, jednak veľmi pršalo, boli zarosené okná, takže keď sa tým smerom naposledy pozeral nevie presnejšie popísať polohu. Zaregistroval ďalšie vozidlo okrem policajného auta až potom, čo sa švagor vrátil naspäť k autu a povedal, „aha Y. naháňa cigáňa“ a svedok otvoril dvere a pozrel sa dozadu smerom k policajnému autu, videl čo už uviedol vyššie a zaregistroval v tom momente aj to, že už je pri policajnom aute odstavené iné vozidlo. K popisu ako ho zadržal vie povedať len toľko, že ho viedol naspäť k policajnému autu. Svedok predpokladá, že keď švagor hovoril o Y. tak preto lebo ho pozná a svedok si uvedomil, že je to naozaj on, teda Y., pretože svedok býval dva roky v Mojmírovciach blízko policajnej stanice takže z videnia poznal policajtov, ktorí tam robili a uvedomil si, že toho policajta pozná aj on.

Na základe rozhodnutia o udelení súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 166/2013 Z.z. o ochrane pred odpočúvaním Krajského súdu v Bratislave sp.zn. KŠBA-V-48-1/2013-Ntt-2-48/2013 zo dňa 11.1.2013 bol vyhotovený záznam telekomunikačnej prevádzky a následne prepis záznamu okrem iného medzi

- telefónnym číslom XXXX XXX XXX patriacim aj užívaným obžalovaným U. a telefónnym číslom XXXX XXX XXX užívaným R. X. zo dňa 12.4.2013 o 16:26:00 hod., kde volaný U. okrem iného komunikoval takto: „počúvaj my sme to rozmýšľali že či on z Vlčian pôjde, nie? ...my sme s kolegom rozmýšľali to, že...?“

- telefónnym číslom XXXX XXX XXX patriacim aj užívaným obžalovaným U. a telefónnym číslom XXXX XXX XXX užívaným R. X. zo dňa 12.4.2013 o 18:51:19 hod., kde volajúci U. okrem iného komunikoval takto: „...je to kokotina pato henten sa moze stazovat kolega od toho odstupuje to povieme ze to zahadzujeme a ze nech sa to neopakuje ked chces tak povedz staremu ze nech daco da na kavu ze kazdy da a ie“

- telefónnym číslom XXXX XXX XXX patriacim aj užívaným obžalovaným U. a telefónnym číslom XXXX XXX XXX patriacim aj užívaným H. X. zo dňa 12.4.2013 o 19:03:59 hod., kde odosielateľ sms X. komunikoval takto: „3000?Co vam jebel!!!! Vedia o vas..“

- telefónnym číslom XXXX XXX XXX patriacim aj užívaným obžalovaným U. a telefónnym číslom XXXX XXX XXX patriacim aj užívaným H. X. zo dňa 12.4.2013 o 19:36:46 hod., kde volajúci X. okrem iného komunikoval takto: „...Ja ti len volám, že že máš si dávať s A. pozor“

- telefónnym číslom XXXX XXX XXX patriacim aj užívaným obžalovaným U. a telefónnym číslom XXXX XXX XXX užívaným R. X. zo dňa 12.4.2013 o 20:22:11 hod., kde volajúci U. okrem iného komunikoval takto: „tak sme sa dohodli tak s Ferom, že nič, viš...“

- telefónnym číslom XXXX XXX XXX patriacim aj užívaným obžalovaným U. a telefónnym číslom 0907 195 856 užívaným obžalovaným Y. zo dňa 12.4.2013 o 23:15:12 hod., kde odosielateľ sms U. K.krem iného komunikoval takto: „A. vsetko je ok nikto nic nebude robiť operacneho som vybavil mal som to roztrhat tak som to urobil myslim zaznam a ze ten dome mu hovoril sumu tan mal cigan ale vsetko je ok vyriesene nic sa nestalo kludne sa opi. Aj ja pijem.“

Príkazom na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov Okresného súdu Trnava sp.zn. OS-TT-V-108-1/2013-Ntt zo dňa 8.5.2013 bol potvrdený podľa §114 ods. 2 Trestného poriadku príkaz prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave sp.zn. I KO-V-91-2/2013 zo dňa 8.5.2013. Na jeho základe bol vyhotovený obrazovo-zvukový záznam a následne jeho doslovný prepis zo stretnutia poškodeného X. s vtedy podozrivou osobou R. U., prípadne s inými osobami zo dňa 15.5.2013 od 00:11:30 do 00:46:39, kde okrem iného neznámy muž č.1 komunikuje: „...počul som že ten ďalší kolega čo je v tom, to je oný. Čo to je? Dopravák.“

Súd v zmysle §270 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom strán vykonal zvukové a obrazovo-zvukové záznamy ako dôkazy tým spôsobom, že oboznámil ich písomné prepisy. Vyššieuvedené rozhodnutia tvoria súčasť utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu č.p.: SKIS-V-203/2013-IS-BPKOK.

Zo znaleckého posudku č. 34/2013 a 16/2013 MUDr. Katarína Romsauerová, MUDr. Katarína Križanová č.l. 824 vyplýva, že obžalovaný X. T. v čase spáchania skutkov netrpel žiadnou závažnou duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť. V čase spáchania skutkov bol spôsobilý rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania a bol spôsobilý svoje konanie ovládať. Vyšetrením nebola objektívne dokázaná závislosť obžalovaného na alkohole ani iných psychotropných návykových látkach. Je plne schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho pobyt na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, preto znalkyne nenavrhujú nariadenie ochranného liečenia.

Na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov, č.l. 857 bola vykonaná prehliadka v budove Obvodného oddelenia PZ Močenok, A. Hlinku 484/10 v skrinke s osobnými vecami X.. Z.. A. Y., Q.. X.XX.XXXX nachádzajúcej sa v šatni na 2. poschodí č.d. 11. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky, č.l. 862 vyplýva, že neboli nájdené žiadne veci súvisiace s predmetnou trestnou vecou.

Podľa Záznamu zo služby OR PZ v Šali, OOPZ Močenok zo dňa 12.4.2013, č.l. 1326 podpísaného policajtní R.. R. U. G. X..Z.. A. Y., rovnako tak hodnotiteľom Q..Z.. N. X., a podľa Hliadkovej knihy, č.l. 1332, hliadka v zložení A. Y. G. R. U. vykonávala hliadkovú službu v čase od 12.00 hod. do 18.30 hod. v obci J., Š., F. X., F., pričom medzi výsledkami sú zaznamenaní traja páchatelia priestupku §20 (SVOP, okrem §137ods. 2), a zaznamenané blokové pokuty 1/20,-EUR, 2/40,-EUR, spolu 2/60,-EUR, 13.08h-BP v CP 1/20,-EUR, č.b....., Y. Y., 14.00h-BP v CP 1/20,-EUR, č.b....., J. K., 14.50h-BP v CP 1/20,-EUR, č.b....., J. J..

Podľa Úradného záznamu MV SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, OBPKaOK zo dňa 31.10.2013, č.l. 1352 boli vyhotovené obrazovo-zvukové záznamy z vykonanej eskorty obvinených zo dňa 25.5.2013-26.5.2013 z Okresného súdu Trnava do ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, vykonanou analýzou záznamov bolo zistené, že obvinení počas vykonávania eskorty ako aj počas čakania na prijatie do ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, kedy sa zdržiavali v eskortnom vozidle PPÚ OPP KR PZ Bratislava, medzi sebou navzájom komunikovali. Obsah komunikácie nie je možné určiť, nakoľko zvukový záznam je nezrozumiteľný, čo je spôsobené jednak vzdialenosťou komunikujúcich osôb od záznamového zariadenia, ako aj samotným hlukom pohybujúceho sa vozidla a komunikáciou osádky vozidla-príslušníkmi PPÚ.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania po zhodnotení dôkazov tak v celku ako aj jednotlivo, dospel k jednoznačnému záveru, že skutky sa síce stali tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku ale nebolo preukázané, že tento (v bode 5) spáchal obžalovaný A. Y..

Súd vychádzal predovšetkým z výpovede obžalovaného, spoluobžalovaných a svedkov. Sám obžalovaný pred súdom poprel vinu, tvrdil, že o pripravovanej akcii, teda chystanom podvode nevedel, kontroly auta sa nezúčastnil, pretože riešil osobu utekajúcu z vozidla, podozrivé predmety v aute nenašiel, nechutnal, peniaze od poškodeného nepýtal, o tom, že sa niečo našlo, sa dozvedel od W. Y., ktorý prišiel na miesto a ktorému to mal referovať poškodený T.. Neskôr sa obžalovaný Y. od obžalovaného U. mal dozvedieť, že to neboli drogy a že je to zahodené. Výpovede obžalovaných a svedkov voči jeho osobe vysvetľuje obžalovaný Y. snahou dostať ho od polície kvôli inému prípadu, obžalovaní tak mali urobiť aj z dôvodu, aby boli prepustení z väzby, alebo ako pomstu kvôli pokute od obžalovaného z minulosti (J.). U poškodeného T. nevedel obžalovaný vysvetliť prečo proti nemu vypovedal, poukázal však na to, že v trestnom oznámení uviedol poškodený popis činnosti, resp. osoby policajtov presne naopak ako v neskorších výpovediach.

Obžalovaný U. vypovedal k obžalovanému Y. rozporne, raz tak, že na balíčky v aute sa pýtal obžalovaný Y., potom tak, že obžalovaný Y. odbehol od auta a preto balíčky našiel a skontroloval obžalovaný U.. K objasneniu ako skutočne kontrola prebiehala, nepomohli ani prečítané výpovede obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný U. najprv pripúšťal, že obaja vedeli vopred o tipe-o osobe ktorá mala prevážať drogy, tvrdil, že si mysleli že pôjde o naozajstnú, nie fingovanú drogu. Sáčky síce mal nájsť obžalovaný Y., mali však s U. prísť na to, že ide asi o „ťah na poškodeného“ zo strany iných, tak tušili že o drogy nejde. Neskôr obžalovaný U. vypovedal tak, že sľúbené peniaze od X. chápali ako peniaze za odhalenie skutočného dileru, alebo za jeho pustenie, nesedelo im to, lebo za odhalenie by im nemal prečo X. platiť. Potom zase obžalovaný U. vypovedal, že už vedel že „sú do toho namočení“ v momente keď sa dozvedel, že D. bude utekať, preto sa so Y. dohodli, že zistia čo sa deje. Neskôr zase uvádzal, že bol na neho v prípravnom konaní robený nátlak, aby usvedčil obžalovaného Y.. Na hlavnom pojednávaní najprv tvrdil, že na sáčky sa pýtal poškodeného Y., potom že sa pýtal on (U.), G. Ž. W. K. (U.) skontroloval, Y. nemal vedieť o čo ide.

Napriek tomu, že obžalovaný U. urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu ku svojej osobe (nepoprel spáchanie skutku), na správne vyhodnotenie jeho výpovede vo vzťahu k spoluobžalovanému Y. je potrebné posúdiť aj jeho výpovede v ktorých vypovedal o svojej účasti na trestnej činnosti. Všetky jeho výpovede-či v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní nesú znaky účelovosti, v snahe znížiť svoj podiel na trestnej činnosti, v snahe ospravedlniť svoje konanie účelovými, podľa súdu až následne vykonštruovanými teóriami o jeho „vlastnom vyšetovaní“ uvedenej trestnej činnosti, pri ktorom mal podľa jeho tvrdenia účelovo vystupovať tak, aby spolupáchatelia verili že s nimi spolupracuje, pričom ich mal podľa vlastného tvrdenia „vmanévrovať“ do takej situácie, že budú pri trestnej činnosti ním, prípadne zložkami polície prichytení a odhalení. Napriek tomu, že následkom vyhlásenia o vine (event. nepopretia spáchania skutku) je aj to, že sa dokazovanie viny obžalovaného nevykonáva, a súd vypočúval obžalovaného len vo vzťahu k trestnej činnosti spoluobžalovaného Y., obžalovaný celkom neoddelil výpoveď o svojom vzťahu k trestnej činnosti od výpovede k činnosti (účasti) obžalovaného Y.. Preto v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní, resp. aj v prípravnom konaní sú prítomné vyššieuvedené snahy o zmiernenie svojho podielu viny na trestnej činnosti. V tomto kontexte sa javí ako nedôveryhodná aj jeho výpoveď k obžalovanému Y.. Výpoveď svedka je potrebné pre riadne ustálenie skutkového a právneho stavu vyhodnocovať vždy ako celok a tiež v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi a nie vyextrahovať z výpovede iba tú jej časť, ktorá je „jednostranne vhodná a zapadá“ do obžalobných tvrdení a považovať ju napriek množstvu iných nepresností a bez súvisu s ďalšími protikladnými dôkazmi za vierohodnú.

Nedôveryhodne vyznela jeho výpoveď vo všetkých bodoch - kto bol vopred účastný rozhovoru na obede, po obede, predtým, kto vedel o spôsobe a plánovanom priebehu akcie, kto našiel balíčky, kto ich kontroloval, kto pred poškodeným tvrdil, že sú to drogy.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný U.W. dokonca pristúpil aj k variantu, že poprel aj svoju účasť na trestnom čine (napriek vyhláseniu viny), teda snažil sa naznačiť, že boli aj oni ako policajti oklamaní ďalšími obžalovanými, keď čakal skutočného páchatela drogovej trestnej činnosti a priniesli mu „nevinného človeka“. K. U. vypovedal rozporne aj o niektorých takých skutočnostiach, ktoré neboli

sporné a o ktorých zhodne vypovedali všetci ostatní obžalovaní a svedkovia (svedkovia-poškodení). Obžalovaný svoju výpoveď subjektivizoval tak, aby zodpovedala jeho vnútornej predstave o priebehu skutkového deja a o jeho predstieraných pohnútkach, pričom takáto predstava nezodpovedá podľa ostatných zabezpečených dôkazov objektívnej realite.

Preto sa musel súd pokúsiť objasniť aj na základe iných zabezpečených dôkazov, kto vzbudil v poškodenom dojem že ide naozaj o drogy. Obžalovaný U. totiž v niektorých výpovediach označil obžalovaného Y., prípadne už sa nevyjadril jednoznačne, na jednej strane nechcel výslovne uviesť, že to bol on sám, prípadne nechcel označiť ani obžalovaného Y., nakoniec naznačoval, že išlo o nedorozumenie. Ak by však naozaj malo prísť len k nedorozumeniu, nebol by poškodený vystrašený hroziacim trestným stíhaním, zabavením a rozobratím auta, zadržaním jeho osoby a nezačal by riešiť zháňanie peňazí za účelom „podplatenia“ polície, aby bol pustený a aby sa vec „neriešila“. Ak by bolo pravdou, že obžalovaný U., prípadne aj s obžalovaným Y., čakal reálneho dílera drog, že zastavili teda vytipované auto oznámené informátormi (spoluobžalovanými) a ak by U. našiel podozrivé balíčky, o ktorých by mal podozrenie že sú to teda reálne drogy, jeho následný postup mal byť úplne iný. Bolo jeho povinnosťou ohlásiť skutočnosť na operačné oddelenie, zavolať výjazdovú skupinu. Naznačená teória, že v určitom okamihu - nie je zrejme presne v ktorom - prišiel (prišli s obžalovaným Y.) na to, že bol oklamaný X., D., T., J., a preto aj pustili poškodeného, naráža na problém, kto a ako vzbudil v poškodenom predstavu, že mu našli v aute drogy a že je za ne plne zodpovedný poškodený ako majiteľ a vodič auta.

Poškodený jednoznačne vypovedal o tom, že policajti - jeden z nich - obsah balíčka/ov „ochutnal“ a povedal že sú to drogy. Inak by nepristúpil na celú procedúru ktorá tým bola vyvolaná, a to využitie „pomoci“ ďalších obžalovaných, ktorí na miesto kontroly prišli, zháňanie peňazí doma, telefonáty o pomoc a radu, ktoré skončili príchodom svedka W.. Y..

V tomto bode nemá súd pochybnosti, že dojem, že ide v prípade podhodnených balíčkov o drogy, nevyvolali len spolecestujúci poškodeného, prípadne osoby, ktoré vzápätí „prišli na pomoc“. Na pomoc boli zavolaní totiž práve po tom, čo sa zistilo, že poškodený má problém s drogami v aute. Tento dojem vyvolal svojim postupom príslušník polície, prípadne obaja.

Pri hodnotení výpovede obžalovaného U. súd prihliadal aj na to, aký dôvod by mal k účelovej výpovedi voči obžalovanému Y.. Keďže spoľahlivý záver nebolo možné urobiť ani po vykonaných konfrontáciách s obžalovaným, ani po predložení výpovedí z prípravného konania obžalovanému U., súd musel otázku viny K. Y. posúdiť vyhodnotením ostatných zabezpečených dôkazov, najmä teda ostatných výpovedí spoluobžalovaných a svedkov.

Súd má za preukázané, že vozidlo poškodeného bolo zastavené príslušníkmi polície po tom, čo do vozidla boli podhodnené predmety majúce za úlohu vyvolať dojem že ide o drogy. Tento dojem malo umocniť vykonanie kontroly políciou a za finančnú úplatu malo byť poškodenému sľúbené, že nebude trestne stíhaný za drogovú trestnú činnosť, ktorej sa mal dopustiť práve na tom základe, že ako vodič a majiteľ vozidla je zodpovedný za drogy nájdené v jeho aute.

Ak súd vychádza zo zisteného skutkového stavu (a z vyhlásenia obžalovaného U.), že obžalovaný U. bol ten príslušník polície, ktorý sa vedome a aktívne na podvode zúčastnil, pričom jeho účasť spočívala v tom, že po obdržaní tipu na vozidlo urobil kontrolu a vyvolal dojem, že ide v prípade nájdených predmetov o drogu, je potrebné vyhodnotiť či je možné urobiť záver o tom, že obžalovaný Y. bol len členom hliadky, ktorý nevedel o podvode, alebo bol informovaný vopred svojim kolegom U. a aj sa aktívne zúčastnil na kontrole.

Bolo potrebné teda okrem iného zistiť najmä, ktorý policajt a akým spôsobom konal pri kontrole vozidla poškodeného, či konal obžalovaný Y. po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného.

Z priamych svedkov, a obžalovaných, ktorí boli na mieste zastavenia vozidla sa obžalovaný Š. J. vyjadril tak, že obálky (sáčky) našiel U., pretože Y. utekal za D., na tejto výpovedi zotrval obžalovaný J. aj po tom, čo mu boli prečítané výpovede z prípravného konania kedy vypovedal opačne, teda že sáčky našiel a „koštoval“ druhý policajt (nie U.), a ten aj mal povedať poškodenému, že sú to drogy. V prípravnom konaní vraj vypovedal tak ako od neho chceli z dôvodu, že mu sľúbili prepustenie, opakovane sa držal

prvej výpovede. Na hlavnom pojednávaní odôvodnil zmenu výpovede tým, že všetko oľutoval, na súde hovorí už pravdu a vylúčil ovplyvňovanie pred konaním pred súdom.

X..T. G. R.. X. sa na miesto zastavenia vozidla poškodeného dostali až po tom, čo už kontrola vozidla začala, resp. prebehla. R. X. si myslí, že Y. nevedel o podvode, a to na základe toho, ako sa správal keď na miesto prišlo ďalšie vozidlo, keďže „po nich vyštartoval“. Nevedel sa vyjadriť k tomu, ktorý z policajtov našiel drogy. K obsahu sms od U. v ktorej ten písal že „kolega od toho ustupuje“ sa vyjadril, že nadobudol dojem, že si U. O.hce nechať peniaze aj za kolegu. Vždy predtým U. hovoril o tom, že sa delí s kolegami, pri tomto (Y.) to nepočul. V prípravnom konaní mu kázali usvedčovať Y.. O podvode sa dohadoval s U. G. Y., Y. Y. v kontakte nebol, nevie či ten mal vedomosť o podvode.

X.. T. rovnako myslí, že Y. o podvode nevedel a to na základe toho, ako sa voči nim správal. Nevie, ako prebehla kontrola, Y. sedel po celý čas, čo bol obžalovaný VP. na mieste, v policajnom aute.

Ďalším priamym svedkom kontroly bol poškodený S. T., ktorý v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že kontrolu, nájdenie podozrivých balíčkov, ich „okoštovanie“, aj vyjadrenie, že sa jedná o drogy, urobil policajt s menovkou „Y. na uniforme. Ten istý policajt aj naznačil, že je možné vec vyriešiť aj inou cestou, nie zavretím poškodeného, zaistením auta, čím sa mu najprv vyhrážal. Vypovedal síce o tom, že policajti priamo peniaze nepýtali, avšak pýtali ich „pre policajtov“ ďalší spoluobžalovaní.

Súd nekonfrontoval poškodeného s jeho výpoveďou urobenou pri podaní trestného oznámenia, nakoľko takáto výpoveď bola urobená pred vznesením obvinenia A.. Y.. Nakoľko však o trestnom oznámení vypovedal sám poškodený na hlavnom pojednávaní bez vyzvania, súd oboznámil túto výpoveď, resp. obsah trestného oznámenia ako listinný dôkaz. Poškodený pri podávaní trestného oznámenia uviedol, že príkaz na zastavenie vozidla síce dával nižší, asi 180 cm vysoký policajt, ale kontrolu vykonal a balíčky našiel, ochutnal a ďalej riešil vyšší, asi 185 cm vysoký s bledými vlasmi. Na hlavnom pojednávaní k tomuto trestnému oznámeniu poškodený uviedol, že on vypovedal stále rovnako, len to bolo asi zle zapísané.

Ďalším a posledným priamym svedkom kontroly bol E.. D.. Ten však z auta na začiatku kontroly vyšiel, pričom ho zastavoval (naháňal) policajt Y.. Nevie ani kto zastavoval vozidlo, ani kto pýtal doklady od vodiča, ani kto našiel drogy v aute, ani kto pýtal peniaze. Viac rozprával U., zdá sa mu aj že robil kontrolu. Keďže aj v iných veciach bol účastný U., myslí si že Y. o tom vedel.

Na miesto kontroly sa dostavil aj svedok W.. Y.. O priebehu kontroly sa dozvedel od poškodeného, že mali policajti nájsť u neho nejaké skladačky-drogy, ktorý z nich, to nevedel. Od neho sa dozvedel aj že policajti peniaze nepýtali, ale chlap, čo s nimi jednal navrhol sumu, za ktorú to uhladia. Svedok bol len účastný toho, že mu obžalovaný Y. povedal, že došlo k nedorozumeniu, že to neboli drogy, že to nemajú nikde hovoriť. Neskôr sa s ním ešte stretol, vtedy A.. Y. povedal, že s tým nemá nič spoločné.

Rovnako sa o priebehu kontroly dozvedel od poškodeného aj svedok L.. T., ktorí prišiel na miesto kontroly. Poškodený mu povedal, že mali policajti nájsť u neho drogy a pýtali peniaze. Ktorý čo robil mu nehovoril, iba že drogy aj jeden policajt ochutnal. Keď svedok prišiel, policajt vrel že to bolo nedorozumenie, W.. Y., ktorý sa tiež dostavil, ho prosil, aby o tom nikomu nehovoril.

V blízkosti miesta kontroly sa nachádzali aj svedkovia S. G. Š., tí potvrdili, že obžalovaný Y. naháňal osobu, ktorá vybehla z auta. Auto zastavil kolega A.. Y. a ten aj dával vodičovi fúkať.

Ostatní svedkovia boli nepriamy, o skutku sa dozvedali sprostredkovane, od osôb ktoré boli na mieste činu. Svedkyňa R. hovorila o udalosti s obžalovaným Y., ten jej volal už medzi 15 a 17 tou hodinou dňa 12.4.2013, žiadal o radu, že sa našli nejaké drogy, ktoré drogami neboli, že ten človek, u ktorého ich našli, nie je drogový diler, tá mu nevedela poradiť. Potom jej obžalovaný vrel, že to bolo nedorozumenie, že on peniaze nepýtal, že nejakí Rómovia podhodili drogy, ale U. J. Y. povedať, že to drogy neboli a že to už zahodil. Svedkovi F. volal poškodený, aj jeho brat L. T.. Dozvedel sa len, že U. mal stáť na konci uličky, aby tam neprichádzali ďalšie autá, jednať s poškodeným mal Y.. Nevie, ktorý z policajtov mal nájsť drogy. Počul, že bolo treba priniesť peniaze pre policajtov, na miesto prišiel aj W.. Y.. Poškodený svedkovi vrel, že A.. Y. mal pýtať peniaze. Potom mu už neskôr volali, že ide o nedorozumenie. Svedkovia U. G. Z. sa dopočuli o skutku od poškodeného a jeho brata. Jedného policajta menom Y. si mal poškodený viac zapamätať, lebo ho mal poznať ako „dopraváka“, a k tomu si zapamätal aj menovky. Vraj poškodený

uvádzal, že mal s ním prevažne jednáť Y. a mal aj chutnať drogy, svedkovia nevedeli kto pýtal peniaze, ani nevedeli či o tom poškodený hovoril.

Svedok X. obdržal najprv telefonát od svedka F., že policajti zastavili jeho známeho a pýtali od neho peniaze. Nedovolal sa najprv obžalovaným Y. G. U., potom mu títo volali, zastavili sa na oslave, kde svedok vtedy bol. Pýtal sa ich, či sa do niečoho zaplietli, podrobnosti mu nehovorili. K SMS ktorú svedok poslal obžalovaným v tom zmysle, že „už o nich vedia“ vysvetlil, že ich chcel vyprovokovať a vystrašiť, aby - ak by to bola pravda - niečo také nerobili.

Svedok F. osobne nevedel k trestnej činnosti a k účasti obžalovaného Szaba na skutku nič uviesť. Svedok R. S.en potvrdil, že mu volal W.. Y. a pýtal sa ho na osobu E. D..

Súd musel vyhodnotiť výpovede svedkov nielen v ich vzájomnej súvislosti, teda či si neprotirečia, ak áno, v akých bodoch, či podstatných pre rozhodovanie o vine obžalovaného, ale aj jednotlivo vyhodnotiť výpovede svedkov v zmysle logiky, presvedčivosti, zrozumiteľnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadať najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá.

Obdobne musel súd vyhodnotiť v kontexte ostatných výpovedí a dôkazov nielen výpovede svedkov ale aj výpovede spoluobžalovaných, aj keď je na každom obžalovanom, akú formu obrany zvolí. Aj v prípade, že obžalovaný vypovedá k účasti iného obžalovaného na trestnom čine, nestáva sa svedkom, teda nevypovedá ako svedok, nemusí teda vypovedať pravdu. Napriek tomu súd vyhodnocuje výpovede obžalovaných, najmä zohľadnením toho, či výpovede mení a v už naznačenom kontexte ostatných dôkazov.

Jednotlivé výpovede obžalovaných, poškodeného a svedkov vo vzťahu k obžalovanému Y. posúdil súd aj s ohľadom na to, aký dôvod by mohli mať pre účelové výpovede.

Súd ani po vykonanom dokazovaní nemôže urobiť záver o tom, aký dôvod majú svedkovia a obžalovaný vypovedať v prospech alebo proti obžalovanému Y.. Dokazovanie nepreukázalo žiadne výhody, vzájomné prepojenia alebo iné zisťné dôvody na takéto výpovede. Nebolo možné ani preukázať, či obžalovaní boli ovplyvňovaní, nútení k výpovediam proti A.. Y.. Záznam z eskorty, kde sa mali obžalovaní baviť o tom, ako a prečo ktorý z nich vypovedal alebo bude vypovedať, alebo k čomu ich polícia mala nútiť, nie je použiteľný, technicky je nezrozumiteľný. Napríklad obžalovaný D. poprel, že by ho niekto nahováral, aby svedčil proti obžalovanému Y.i, tvrdil, že počas eskorty nehovoril o tom, že by mu vyšetrovateľ sľúbil prepustenie na slobodu. Naopak, obžalovaný X. tvrdil, že v aute mal D. povedať niečo také že na Y. vypovedal kvôli pokute z minulosti. Sporné zostalo aj tvrdenie obžalovaného Y., ktoré malo podporiť jeho obranu, že chcel volať po kontrole vozidla a po príchode svedka W.. Y. 158, obžalovaný U. W.úto skutočnosť potvrdil, poškodený T. nie, ani svedok W.. Y., svedok L. Szabo sa vyjadriť nevedel.

Vo vzťahu ku skutku v bode 5 a obžalovanému Y. boli produkované dve, resp. tri skupiny dôkazov a úlohou súdu bolo posúdiť, ktorá z nich je vierohodná. Obžalovaný Y., obžalovaní J., X.. T. G. R.. X., svedkovia Š., S., R. vypovedali v prospech obžalovaného. Ide o tých, ktorí jeho vinu spochybňujú, resp. ju nepotvrdzujú. Svedok-poškodený T. vypovedal v jeho neprospech, rovnako aj z jeho výpovede vychádzajúci svedkovia F., Z. G. U.. Výpovede obžalovaného U. sú tak rozporné, že ich súd vyhodnotil ako nedôveryhodné, výpoveď svedka D. jednoznačne obžalovaného Y. neusvedčuje, konkrétne k obžalovanému nevedel uviesť skutočnosti týkajúce sa kontroly vozidla, len si myslí, že o tom musel vedieť, keďže v iných skutkoch bol zainteresovaný policajt U.. Ostatné výpovede obžalovaných a svedkov súd v tomto smere nezaraďoval do ani jednej zo skupín, nakoľko ani nepotvrdzovali ani nevyvracali skutočnosti tvrdené obžalovaným (k okolnostiam sa buď nevedeli, alebo ani nemohli vyjadriť, nakoľko neboli ich svedkami).

Zostali tak pochybnosti o vine obžalovaného Y., ktoré neboli rozptýlené ani inými dôkazmi.

O listinných dôkazoch, ktoré sú súčasťou spisu a jedná sa o prepisy telefonických hovorov a záznamov sa nedá vyvodiť, či korešpondujú s niektorou z výpovedí obžalovaných, svedkov (vrátane poškodeného). Ani obsah zabezpečených SMS prípadne hovorov nepreukazuje jednoznačne vinu obžalovaného Y.. SMS adresované obžalovaným U. či už obžalovanému R.. X., alebo obžalovanému Y., vzhľadom

na celkový postoj obžalovaného U. k trestnej činnosti, jeho osobu, vzhľadom na už vyššie uvedenú snahu obžalovaného U. znížiť jeho podiel na trestnej činnosti nemajú dostatočnú výpovednú hodnotu a neznamenujú jednoznačne, že obžalovaný Y. o podvojde vedel. Pri SMS v ktorej uvádzal, že „kolega od toho odstupuje“, a „tak sme sa dohodli s A., že nič“, nie je vylúčené, že obžalovaný U. vlastné konanie a príčiny svojho konania navonok (smerom k adresátom) prezentoval ako rozhodnutie a konanie iného, teda kolegu Y.. V prípade SMS s obsahom „A. všetko je ok“ mohlo ísť o snahu zabezpečiť aby kolega Y. nič neriešil, keďže už bol účastný akcie, ktorá ale neprebehla podľa pôvodného plánu. K obsahu SMS adresovanej obžalovanému U. od svedka X. „že máš si dávať s A. pozor“ sa vyjadril svedok X. v zmysle že sa snažil zastaviť kolegov, ak je pravda, čo sa dozvedel, a že o protiprávnej činnosti U. G. Y. nevedel. K prepisu obrazovo-zvukového záznamu kde okrem iného jedna osoba komunikuje : „...pocul som ze ten dalsi kolega co je v tom, to je oný. Co to je? Dopravak?“ súd poukazuje na to, že išlo o stretnutie poškodeného X. s vtedy podozrivou osobou R. U., prípadne s inými osobami zo dňa 15.5.2013. Nedá sa jednoznačne vyvodiť záver, že osobou „dopravák“ bol v tejto komunikácii v tej dobe myslený obžalovaný Y.. V skutku č. 5 obžaloby je poškodenou osobou S.. T., nie X., navyac išlo o nedokonaný trestný čin, čiže pokus trestného činu, ku ktorému sa podľa všetkého už osoba obžalovaného U. pri komunikáciách s ostatnými svedkami alebo obžalovanými mesiac po spáchaní skutku č. 5 pravdepodobne nevracala.

Jediným usvedčujúcim priamym dôkazom voči obžalovanému Y. tak zostáva výpoveď svedka-poškodeného T.. Tá však podľa názoru súdu zostala bez ďalších podporných dôkazov (proti obžalovanému Y.), takých dôkazov, ktoré by bolo možno vyhodnotiť ako logické, presvedčivé, zrozumiteľné, pravdivé, vierohodné a neprotirečivé.

K námietkam obžalovaného k zákonnosti dôkazu - zvukovo obrazového resp. zvukového záznamu získaného jednak na základe rozhodnutia o udelení súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 166/2013 Z.z. o ochrane pred odpočúvaním Krajského súdu v Bratislave sp.zn. KŠBA-V-48-1/2013-Ntt-2-48/2013 zo dňa 11.5.2013 (ďalej len „súhlas“), jednak Príkazom na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov Okresného súdu Trnava sp.zn. OS-TT-V-108-1/2013-Ntt zo dňa 8.5.2013 (ďalej len „príkaz“) súd konštatuje, že príkazy (teda aj súhlas) považuje za vydané v súlade so zákonom. Príkaz bol vydaný na základe Trestného poriadku, súhlas na základe zákona o ochrane pred odpočúvaním (zákon č. 166/2003 Z.z.). Súhlas je vydaný v súlade so zásadou legality (zásah do súkromia je prípustný iba na základe zákona), legitímnosti (zásah sa môže uplatniť len v prípadoch a okolnostiach, ktoré vyplývajú z §3 ods. 1 zákona o ochrane pred odpočúvaním-informačno-technické prostriedky je prípustné použiť ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na zabezpečenie bezpečnosti štátu, obranu štátu, predchádzanie a objasňovanie trestnej činnosti, ochranu práv a slobôd iných) aj proporcionality (použitím informačno-technického prostriedku sa môže základné právo alebo sloboda obmedziť len v nevyhnutnom rozsahu a nie dlhšie ako je to nevyhnutné na dosiahnutie zákonom uznaného cieľa, na ktorý slúži). Obe rozhodnutia sú preskúmateľné z hľadiska splnenia podmienok na ich vydanie, dostatočne konkrétne, vymedzujú trestný čin, pre ktorý je vedené trestné konanie (v súhlase definovaný z hľadiska štádia trestného konania-pred začatím trestného stíhania-dostupnými skutkovými okolnosťami určujúcimi spôsob jeho spáchania - „...podozrenie z trestnej činnosti doposiaľ neustálených príslušníkov na OR PZ Šaľa, ktorí by mali spolupracovať s osobami z prostredia organizovanej kriminality, zaoberajúcimi sa ekonomickou a inou trestnou činnosťou a to najmä formou poskytovania informácií o plnení úloh policajného zboru, priamou pomocou pri vykonávaní lustrácií“...). Súd má zato, že v súhlase je odkaz aj na predchádzajúce neúčinné alebo podstatne sťažené odhaľovanie a dokumentovanie činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť, že príslušníci PZ využili všetky v tom čase dostupné prostriedky operatívno-pátracej činnosti, čím sa zdôrazňuje a vysvetľuje nevyhnutnosť vyhotovenia informačno-technických prostriedkov. V odôvodnení súhlasu sa uvádza že „operatívno-pátracou činnosťou pracovníkov odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR, ako aj prostredníctvom vykonaných stretnutí s informátorom, dôveryhodnými osobami pochádzajúcimi zo záujmového prostredia PZ a osobami spolupracujúcimi v prospech PZ bola zistená informácia smerujúca k podozreniu z páchania trestnej činnosti“...Rovnako sú tu uvedené informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť, že príslušníci PZ využili všetky v tom čase dostupné prostriedky operatívno-pátracej činnosti - „použitím ITP možno dôvodne predpokladať, že zistené skutočnosti sú potrebné pre odhalenie, zistenie a usvedčenie páchatel'a z predpokladaného páchania trestných činov..., pričom odhalenie podozrivého páchatel'a ako aj spáchanie predpokladaných trestných činov bolo inými prostriedkami operatívno-pátracej činnosti doposiaľ neúčinné a neúspešné“. V odôvodnení súhlasu sa poukazuje na to, že „v

podstate iným spôsobom ako použitím ITP je odhalenie takejto trestnej činnosti takéhoto páchatela značne sťažené“.

V príkaze je trestný čin vymedzený citovaním uznesenia o začatí trestného stíhania (nakoľko príkaz bol vydávaný v štádiu po začatí trestného stíhania), rovnako sa poukazuje na to, že v prípade priameho kontaktu orgánov činných v trestnom konaní s podozrivými by títo ďalej s poškodenými nekomunikovali, z toho dôvodu bolo potrebné vyhotovenie obrazovo-zvukového záznamu zo stretnutia poškodeného s príslušníkom polície-podozrivým. Má ísť o vykonanie takých dôkazov, ktoré nie je možné zadovážiť iným procesným spôsobom, resp. ich zadováženie iným spôsobom by bolo značne obtiažne.

K námietke obžaloby, že ak bol dôkaz (informácia) získaný odpočúvaním podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním, neznamená to jeho automatickú použiteľnosť v trestnom konaní, pretože je potrebné zisťovať, či dôkaz nemal byť získaný postupom podľa Trestného poriadku (nakoľko Trestný poriadok je v pomere špeciality k zákonu o ochrane pred odpočúvaním), a k názoru, že v prípade ak orgán štátu použije odpočúvanie podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním, avšak za situácie, že vopred disponuje relevantnými poznatkami o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, získaná informácia bude spravidla posúdená ako absolútne neúčinný dôkaz, pretože orgán štátu nepostupoval podľa Trestného poriadku, súd poukazuje najprv na otázku definície „postupu pred začatím trestného stíhania“. Ide o ustanovenie §115 ods. 3 (odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky), resp. §114 ods. 2 (vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov) Trestného poriadku. Príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, resp. vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie.

V rámci štádia pred začatím trestného stíhania sa vyžaduje spravidla podanie trestného oznámenia, ako aj existencia indícií, z ktorých vyplýva podozrenie zo spáchania trestného činu uvedeného § 115 ods. 1, resp. § 114 ods. 1 Trestného poriadku.

Súhlas v tomto konaní bol vydaný dňa 11.1.2013. Podnet na trestné stíhanie bol predložený dňa 10.4.2013. Uznesenie o začatí trestného stíhania v tejto veci bolo vydané dňa 11.4.2013. Dňa 12.4.2013, kedy malo prísť k spáchaniu trestnej činnosti-skutok v bode 5 obžaloby- a kedy boli aj vyhotovené záznamy telekomunikačnej prevádzky - bol už deň po vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania, kedy sa teda javí, že už musel orgán činný v trestnom konaní disponovať relevantnými poznatkami o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu. Na druhej strane - uznesenie o začatí trestného stíhania bolo dňa 15.4.2013 zrušené, nový podnet na trestné stíhanie bol predložený dňa 2.5.2013, trestné oznámenie poškodeným Vargom bolo podávané a spísané dňa 7.5.2014, kedy bolo opätovne vydané uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci.

V čase vyhotovenia záznamu telekomunikačnej prevádzky (dňa 12.4.2013) síce bolo už začaté trestné stíhanie vo veci (zo dňa 11.4.2013), nebolo však podané trestné oznámenie. Avšak v čase vydania súhlasu (dňa 11.1.2013) nedisponoval orgán činný v trestnom konaní nielen trestným oznámením, ale ani nebolo začaté trestné stíhanie. V čase, keď sa rozhodovalo o vydaní súhlasu sa teda javí na mieste vydanie práve súhlasu podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním, nie príkazu podľa Trestného poriadku.

Ak by orgán činný v trestnom konaní mal reagovať na vzniknutú situáciu a na vydané rozhodnutia vo veci (uznesenie o začatí trestného stíhania) tak, že by v okamihu začatia trestného stíhania - dňa 11.4.2013 - bez ohľadu na skutočnosť, že nebolo napríklad podané a spísané trestné oznámenie, žiadal o vydanie príkazu podľa Trestného poriadku (rešpektujúc názor že ak vopred disponuje relevantnými poznatkami o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, je potrebné postupovať podľa Trestného poriadku), otázne je ako potom postupovať ak je uznesenie o začatí trestného stíhania vzápätí dňa 15.4.2013 zrušené. Spomínané trestné oznámenie bolo podané až 7.5.2013, preto by podľa tohto názoru do úvahy malo prichádzať do úvahy dňa 16.4.2013 požiadanie a prípadné vydanie súhlasu podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním a potom po podaní trestného oznámenia dňa 7.5.2013 žiadosť a vydanie príkazu podľa Trestného poriadku. Obdobne by potom podľa uvedeného názoru mali byť neúčinné všetky dôkazy získané podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním v deň, kedy je podané trestné oznámenie, resp. až do doby vydania príkazu podľa Trestného poriadku.

Súd má zato, že akceptovanie vyššieuvedeného názoru, teda názoru že v čase kedy orgán štátu vopred disponuje relevantnými poznatkami o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, získaná informácia podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním bude spravidla posúdená ako absolútne neúčinný dôkaz, pretože orgán štátu nepostupoval podľa Trestného poriadku, by viedlo v praxi k situáciám, kedy by ani nebolo možné časovo príslušné rozhodnutie (príkaz namiesto súhlasu) zabezpečiť.

Z toho dôvodu považuje súd, ako už bolo vyššie uvedené, vydanie súhlasu dňa 11.1.2013 a zabezpečenie záznamov telekomunikačnej prevádzky dňa 12.4.2013 za zákonné. V čase vydania súhlasu (dňa 11.1.2013) nedisponoval orgán činný v trestnom konaní nielen trestným oznámením, ale ani nebolo začaté trestné stíhanie. V čase, keď sa rozhodovalo o vydaní súhlasu sa teda javí na mieste vydanie práve súhlasu podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním, nie príkazu podľa Trestného poriadku. Na tom nič nezmenila ani situácia po dni 11.4.2013 po vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania, najmä keď už dňa 15.4.2013 bolo uznesenie zrušené a trestné oznámenie bolo podané až 7.5.2013.

K dôkazom, ktoré sa však vyššie uvedenými dôkaznými prostriedkami mali získať a k ich výpovednej hodnote súd poukazuje na už skôr urobený záver, že ani obsah zabezpečených SMS prípadne hovorov nepreukazuje jednoznačne vinu obžalovaného Szaba.

Všetky dôkazy teda boli získané zákonným spôsobom a súd ich hodnotil jednotlivo i v ich súhrne, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pri tom ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V súvislosti s oslobodzujúcim výrokom súd poznamenáva, že výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. V takomto prípade (oslobodenie podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku) sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný skutok nespáchal, stačí len pochybnosť o tom, či ho spáchal.

Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť, dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť.

V súlade so zásadou trestného konania „in dubio pro reo“ obžalovaného A. Y. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby na tam uvedenom skutkovom základe, pretože nebolo dokázané jednoznačne radom priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili ucelenú reťaz, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, spáchal práve obžalovaný. Neboli tak získané dôkazy, ktoré na seba naväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, dôkazy boli spochybnené v takom rozsahu, že nepostačujú uznaniu viny obžalovaného. Po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov neboli spoľahlivo preukázané všetky okolnosti žalovaných skutkov, a teda nebola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru, než ako je uvedené v obžalobe. Súd po vykonaní všetkých dostupných dôkazov nemôže vylúčiť záver, že obžalovaný Y. o plánovanej akcii nevedel, nevedel o predchádzajúcej trestnej činnosti svojho kolegu U., prípadne sa nedá vylúčiť záver, že mal vedomosť o poskytnutom tipe (nabonzovaní) reálneho páchatela drogovej trestnej činnosti. Súd poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku, použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Súd tak má zato, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný a obžalovaný tak nenaplnil po objektívnej ani po subjektívnej stránke všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1 Trestného zákona, pokusu prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, §14 ods. 1, k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Zo zabezpečených správ o povesti súd zistil, že obžalovaný R. U. nie je z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotený, doteraz súdne trestaný nebol, rovnako ako aj obžalovaný Z. A. Y., R. X.. K. X.Q. T. nepožíva dobrú povesť, v odpise z registra trestov vyplýva, že bol v roku 2008 súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, za ktorú bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok a tri mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, pričom došlo k nariadeniu výkonu tohto trestu a obžalovaný časť trestu vykonal v ústave s minimálnym stupňom stráženia. E. D. G. Š. J. nepožívajú v mieste trvalého bydliska dobrú povesť, E. D. súdne trestaný nebol. Obžalovaný J. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/113/2014 zo dňa 24.7.2014, právoplatný dňom 2.8.2014 k trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, s podmieneným

odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa súd riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona. Zohľadnil pritom stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaných, osoby obžalovaných, doterajší spôsob života a prostredie, v ktorom žijú, ako aj okolnosti prípadu, zohľadnil poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaní (okrem obžalovaného Y.) sa k spáchaniu trestného činu priznali a oľutovali ho, rešpektujúc pritom požiadavky zákona na zabezpečenie účelu trestu hlavne v smere preventívneho pôsobenia a u obžalovaných dospel k záveru, že svoj výchovný a preventívny účel splní trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu, u obžalovaných U., X., X.. T. G. D. znížený pod dolnú hranicu trestu ustanovenú zákonom v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný U. pred spáchaním trestného činu neporušoval právny poriadok, plnil si svoje povinnosti voči zamestnávateľovi. Podľa Zhodnotenia služobnej činnosti (č.l. 1513) menovanému bol uložený rovnaký počet disciplinárnych odmien ako disciplinárnych opatrení, po stránke odborných a všeobecných znalostí je na priemernej úrovni, dosahoval priemerné výsledky. Podľa vlastného vyjadrenia už v súčasnosti nepracuje v PZ. Rovnako ako u obžalovaných X., X.. T. G. D., G. I. K. U. súd vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatel'ov má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'ov neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a preto uložil tresty aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil u obžalovaných poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) a l) Trestného zákona (okrem X.. T. u ktorého nemožno zohľadniť poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že páchatel' pred spáchaním trestného činu viedol riadny život) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, a zároveň im uložil úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože spáchali viac trestných činov.

U vyššieuvedených obžalovaných súd zároveň rozhodol obligatórne v zmysle § 51 ods. 1 Trestného zákona o uložení probačného dohľadu nad správaním obžalovaných v skúšobnej dobe (okrem obžalovaného J., u ktorého bol podmienenčne odložený výkon trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona) a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona o uložení obmedzení a povinností v zmysle § 51 ods. 4 písm. c) a e) Trestného zákona, teda nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a osobne sa ospravedlniť poškodeným. U obžalovaného J. súd rozhodol o uložení obmedzení a povinností v zmysle § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona, teda osobne sa ospravedlniť poškodenému, a rozhodol tiež o uložení súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ukladal trest za čin spáchaný skôr, ako bol iným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin (trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T/113/2014 zo dňa 24.7.2014, právoplatný dňom 2.8.2014) a o zrušení výroku o treste uloženom týmto trestným rozkazom ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd o nároku na náhradu škody rozhodol tak, že poškodených odkázal v zmysle § 288 odsek 1 Trestného poriadku na občianske súdne konanie a to z dôvodu, že z pôvodného konania boli na samostatné konanie vylúčení ostatní spoluobžalovaní, ktorí sa zúčastnili na tej istej trestnej činnosti, o ktorej súd rozhodoval vo vzťahu ku zvyšným spoluobžalovaným v tomto konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.